

ŠTĚPÁNŮV TÁBOROVÝ ZPĚVNÍK

VERZE 2024-06-08

Abecední seznam písní

A

- Amazonka B1
Anděl A2

Ú

- Údolí krásných žab B61

B

- Bastila B2
Bedna od whisky A3
Bláznova ukolébavka A4
Budík A1
Buchet je spousta B3
Buráky A5

C

- Čarodějnice z Amesbury B5
Černé oči jděte spát B6
Červená řeka A6, B7
Cesta B4

D

- Dej mi víc své lásky A7
Dělání A8
Divokej Tymián B8
Do nebes B9
Dokud se zpívá B10

F

- Franky dlouhán B11

C

- Hlídač krav A9
Ho ho Watanay B12
Holubí dům B13
Huslíčky B14
Chodím po Broadwayi A10

J

- Já s tebou žít nebudu B15
Jasná zpráva A11
Jdou po mně jdou A12
Ještě mi chvilku zpívej B16

K

- Kamarádi B17
Kde jsou B18
Kdyby tady byla taková panenka .. B19
Kdybys byla vlaštovkou B20
Když mě brali za vojáka A13
Kometa A14
Košílka B21
Kozel A15
Krutá válka B22

L

- Laciný víno B23
Little big horn B24
Lokomotiva B25

M

- Madlence pradlence A16
Mařenka B28
Marie B26
Marnivá sestřenice B27
Maruška A17
Milenci v texaskách B29
Montgomery A18
Morituri te salutant A19
Myši B30

N

- Na tý louce zelený B31
Nám se stalo něco překrásného ... B33
Nad stádem koní B32
Nagasaki Hirošima A20
Není nutno A21
Nezacházej Slunce B34
Niagara B35

O

- Okoř A22

P

- Panenka A23
Píseň pro Kristýnku B36
Pocity B37
Pod našima okny teče vodička ... B38
Popelky B39
Povídej B40
Pražce B41
Princezno moje ušmudlaná B42

R

Ráda se miluje	B43
Rodné údolí	A24
Rovnou, tady rovnou	B44
Růže z Texasu	B45

S

Sáro	B46
Sbohem lásko	B47
Sedmikráska	B48
Severní vítr	A25
Široký hluboký	B52
Slavíci z Madridu	A26
Slib	B49
Slunce za hory	B50
Stánky	A27
Studánka	B51

T

Tak abyste to věděla	B53
Ten vítr to ví	B54
Tereza - Osamělý město	A28
Tisíc mil	A29
Toulavá	B55
Toulavej	B56
Tramp	B57

Třešně zrály	B58
Tři kříže	A30
Tuhle rundu platím já	B59
Tulácký ráno	B60

V

Valčíček	A31
Variace na renesanční téma	B62
Vím jedno oudolí	B65
Včelín	B63
Veď mě dál cesto má	A32
Velrybářská výprava	A33
Větře větříčku	B64
Voda voděnka	B66

Z

Zabili, zabili	B67
Zafúkané	C75
Zatanči	B68
Zatímco se koupeš	B69
Zítří ráno v pět	A34
Želva	B74
Zpověď (Stará kotva)	B70
Zrcadla	B71
Zrození hvězd	B72
Zvedni na pozdrav ruku	B73

Písňě k táboraĕu (A)

A1

Budík
Světušák

D Na tábor se všichni chystají **G**

D do báglu si věci dávájí **A**

D co je Budík přeci každý ví **G**

D že je to náš tábor stanový **A** **D**

Kufr plnej samejch ptákovin
cosi zabalený do novin
spodní prádlo, ručník, kraťasy
dvoje boty, na co, proč asi

Budou mraky, bude sluníčko
nad pláštěnkou váhám maličko
na noc to chce kloudnou baterku
na nádobí čistou utěrku

Za pár dní jsem velkej táborník
na život v přírodě odborník
borůvky mám po celým těle
čeká mě návštěvní neděle

Když rodiče domů odjeli
tolik zásob jste neviděli
cpu to sousedom i pod postel
zákusek? Ne, už jsem jich pět měl

Je nám tu fajn a kdo říká ne
ten ode mě facku dostane
hrajem tu hry, fakt se bavíme
vedoucí vůbec nezlobíme

Nakonec zahoří táborák
poraženej bude záporák
||:o co tu šlo máme na triku
z našeho tábora Budíku:||(×2)

G **Em**
 Z rozmlácenýho kostela
G **D7**
 v krabici s kusem mýdla,
G **Em**
 přinesl jsem si anděla,
G **D7** **G**
 polámali mu křídla.
 Díval se na mě oddaně,
 já měl jsem trochu trému.
 Tak vtiskl jsem mu do dlaně
 lahvičku od parfému.

G **Em**
 A proto prosím, věř mi,
G **D7**
 chtěl jsem ho žádat,
G **Em**
 aby mi mezi dveřmi
G **D**
 pomohl hádat,
G **Em**
 co mě čeká
D7 **Em** **G**
 a nne,
Em
 co mě čeká
D7 **Em** **G**
 a nne - .

Pak hlídali jsme oblohu, pozorující
 ptáky,
 debatující o Bohu a hraní na vojáky.
 Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji
 schovat,
 to asi ptákům záviděl, že mohou
 poletovat.

A proto prosím, věř mi,
 chtěl jsem ho žádat,
 aby mi mezi dveřmi
 pomohl hádat,
 co mě čeká
 a nne,
 co mě čeká
 a nne.

Když novinky mi sděloval u okna do
 ložnice,
 já křídla jsem mu ukoval z mosazný
 nábojnice...
 A tak jsem pozbyl anděla, on oknem
 uletěl mi,
 však přítel prý mi udělá novýho z mojí
 helmy.

A proto prosím, věř mi,
 chtěl jsem ho žádat,
 aby mi mezi dveřmi
 pomohl hádat,
 co mě čeká
 a nne,
 co mě čeká
 a nne.

Am **C**
 Dneska už mně fóry
 Am **E**
 ňák nejdou přes pysky,
Am **C**
 stojím s dlouhou kravatou
 Am **E** **Am**
 na bedně od whisky,
 C
 stojím s dlouhým obojkem
Am **E**
 jak stájovej pinč,
 Am **C**
 tu kravatu, co nosím,
 Am **E** **A**
 mi navlík' soudce lynč.

D
 Tak kopni do tý bedny,
 E **A**
 ať panstvo nečeká,
 D
 jsou dlouhý schody do nebe
 E **A**
 a štreka daleká
 D
 do nebeskýho baru,
 E **A**
 já sucho v krku mám,
 D
 tak kopni do tý bedny,
 E **A** **Am**
 ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny
 vod whisky vypitý,
 postavil bych malej dům
 na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům
 a z vokna koukal ven
 a chlastal bych tam s Bilem
 a chlastal by tam Ben.

Tak kopni do tý bedny,
 ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe
 a štreka daleká
 do nebeskýho baru,
 já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny,
 ať na cestu se dám.

Kdyby si se hochu
 jen pořád nechtěl rvát.
 Nemusel jsi dneska
 na týhle bedně stát.
 Moh si někde v suchu
 tu svojí whisky pít
 nemusel si hochu
 na krku laso mít.

Tak kopni do tý bedny,
 ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe
 a štreka daleká
 do nebeskýho baru,
 já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny,
 ať na cestu se dám.

Až kopneš do tý bedny,
 jak se to dělává
 do krku ti zůstane
 jen dírka mrňavá.
 Jenom dírka mrňavá
 a k smrti jenom krok,
 mám to smutnej konec
 a whisky ani lok.

Tak kopni do tý bedny,
 ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe
 a štreka daleká
 do nebeskýho baru,
 já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny!

A4**Bláznova ukolébavka**

Pavel Dydvič

D Máš má ovečko **A** dávno spát
G i píseň ptáků končí,
D kvůli nám přestal vítr vát
G jen můra zírá zvenčí.
A Já znám její zášť, tak **G** vyhledej skryš
A zas má bílej plášť a v **G** okně je **A** mříž.

D Máš má ovečko **A** dávno spát
G a můžeš hrát ty mě **E** můžeš hrát
D Vždyť přijdou se ptát,
D zítra zas přijdou se ptát
D jestli ty v mých **G** představách už **D** mizíš.

Máš má ovečko dávno spát
dnes máme půlnoc temnou
Ráno budou nám bláznům lát
že ráda snídaš se mnou
Proč měl bych jim lhát že jsem tady
sám
když tebe mám rád když tebe tu mám.

Máš má ovečko dávno spát
a můžeš hrát ty mně můžeš hrát
Vždyť přijdou se ptát,
zítra zas přijdou se ptát
jestli ty v mých představách už mizíš.

A5**Buráky**

D Když Sever válčí s Jihem a **G** zem jde do
D války,
E na polích místo bavlny teď rostou
A7 bodláky.
D Ve stínu u silnice vidím z **G** Jihu vojáky,
A7 jak flákaj se tam s kvěrem a louska
D buráky.

G Hej hou, hej hou, nač chodit do **D** války,
E je lepší doma sedět a **A7** louskat buráky.
D Hej hou, hej hou, nač chodit do **D** války,
A7 je lepší doma sedět a **D** louskat buráky.
Plukovník je v sedle, volá Yenkyové
jdou,
ale mužstvo stále křičí, že dál už
nemohou.
Plukovník se otočí a koukne do dálky,
jak jeho slavná armáda teď louská
buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
Až tahle válka skončí, a my zas budem
žit,
své milenky a ženy pak půjdem políbit.
Až zeptaj se tě „Hrdino, cos dělal za
války?“
Já flákal sem se s kvěrem a louskal
buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

A6 Červená řeka

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,

Žije ten, co mi jen srdce ničí

koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí
já ho znám srdce má děravý.
Ale já ho chci mít, mně se líbí
bez něj žít už mě dál nebaví.

Často k nám jezdívá s kytkou růží
nejhezčí z kovbojů v okolí.
Vestu má ušitou z hadích kůží
bitej pás, na něm pár pistolí.

Hned se ptá, jak se mám, jak se daří
kdy mu prý už to svý srdce dám.
Na to já odpovím že čas maří
srdce blíž červený řeky mám.

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení.

Žije ten, co mi jen srdce ničí
koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí
já ho znám srdce má děravý.
Ale já ho chci mít, mně se líbí
bez něj žít už mě dál nebaví.

Když je tma a jdu spát, noc je černá
hlavu mám bolavou závratí.

Ale já přesto dál budu věrná

||:dokud sám se zas k nám nevrátí.:||

A7**Dej mi víc své lásky**

Olympic

Em Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,

Em **D** **H7**
co podporují dobrou náladu, aú,

Em
hodit klíče do kanálu,

A **Am**
sjet po zadku holou skálu,

Em **H7** **Em**
v noci chodit strašit do hradu.

Dám si dvoje housle pod bradu, aú,
v bílý plachtě chodím pozadu, aú,
úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky

Em **H7** **Em** **D7**
vyřábím tu hradní záhadu, aú.

G **H7**
Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi
víc,

Em **C** **G** **D7**
má drahá dej mi víc své lásky, aú

G **H7**
Já nechci skoro nic, já nechci skoro
nic,

Em **C** **G** **H7**
já chci jen pohladit tvé vlásy, aú

Nejlepší z těch divnej nápadů, aúú,
mi dokonale zvednul náladu, aúú,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, aú

Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi
víc,
má drahá dej mi víc své lásky, aú
Já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásy, aú

Nejlepší z těch divnej nápadů, aú,
mi dokonale zvednul náladu, aú,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásy

Em **H7** **Em**
zamknu si na sedm západů, aú aú aú

aú

A8**Dělání**

Princové jsou na draka

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

D **G**
Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,

D **G**
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,

Em **A** **D** **Hm**
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,

G **A**
žal se krásně vstřebá,

D **Hm**
začni s tím hned teď,

G **A** **D**
začni s tím hned teď.

G **A** **D** **Hm**
Dělání, dělání, všechny smutky zahání,

G **A** **D**
dělání, dělání je lék.

G **A** **D** **Hm**
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,

G **A** **D**
dělání, dělání je lék.

Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.

||:Dělání, dělání, všechny smutky
zahání,

dělání, dělání je lék.

Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék. :||

D
Pam pam pa dam pam pa dá dá,

pam pam pa dam pam padádádá

G **A7** **D**
pam padadadam, padadadám

D
Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G **A7**
až jednou vyrosteš, budeš doktorem

D
práv.
Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim ale na to řek: Chci být hlídačem
krav.

D
Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany, mýt se v lavoře,

G **A7** **D**
od rána po celý den, zpívat si jen.

Zpívat si:

D
Pam pam pa dam pam pa dá dá,

pam pam pa dam pam padádádá

G **A7** **D**
pam padadadam, padadadám

K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem
z nich,

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají
krávy.

Já ptal jsem se starších a ptal jsem se
všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje
zdraví.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.

Zpívat si:

Pam pam pa dam pam pa dá dá,
pam pam pa dam pam padádádá
pam padadadam, padadadám

Dnes už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu do
mokré trávy.

S nohama křížem a rukama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté
krávy.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.

||:Zpívat si:

Pam pam pa dam pam pa dá dá,
pam pam pa dam pam padádádá
pam padadadam, padadadám:||(×2)

A10 *Chodím po Broadwayi*

D A D D7 G D A7 D

Chodím po Broadwayi hladov sem a

tam,

chodím po Broadwayi hladov sem a

A7
tam,

chodím po Broadwayi, po Broadwayi,

po Broadwayi hladov sem a tam.

D
Singi jou jou jupí jupí jou,

singi jou jou jupí jupí jou,

singi jou jou jupí, pes má chlupy,

kočka ocas, prase štětiny.

Moje černé děti mají stále hlad,
moje černé děti mají stále hlad,
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

Singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí, pes má chlupy,
kráva rohy a kůň kopyta.

Práci nedostanu, černou kůži mám,
práci nedostanu, černou kůži mám,
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

Singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí, pes má chlupy,
kočka ocas, prase štětiny.

A já pevně věřím, že zas přijde den,
a já pevně věřím, že zas přijde den,
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černoch svoboden.

Singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí, pes má chlupy,
kráva rohy a kůň kopyta.

A11 *Jasná zpráva*

Olympic

G
Skončili jsme jasná zpráva

Em C D
proč o tebe zakopávám dál

Am C G
projít bytem já abych se bál.

Dík tobě se vidím zvenčí
připadám si starší menší sám
kam se kouknu kousek tebe mám.

Em G Em Hm
Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej

Em G D
telefon, co ustríhlas mu šňůru

Em G Em
Knížku krásně zbytečnou, co má

Hm
lživý děj

Em G D
píše se v ní, jak se lítá vzhůru,

Am D
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

Odešlas mi před úsvitem
mám strach bloudit vlastním bytem
sám
kam se kouknu kousek tebe mám.

Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej
telefon, co ustríhlas mu šňůru
Knížku krásně zbytečnou, co má lživý
děj

píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

Skončili jsme jasná zpráva
není komu z okna mávat víc
jasná zpráva, rub co nemá líc.

A12 *Jdou po mně jdou*

Jaromír Nohavica

Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
pak jednou v létě řek jsem si bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrat.:

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám.
Zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.:

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou.
Kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing.

A D G D

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt.
Byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize.:

Však půl roku nato řekla mi dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost.
Sbal svých pár švestek a běž si, kam
chceš!
Tak jsem na cestě a chudý jak veš.:

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou.
Kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing.

Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh a straním se žen.
Kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek.:

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou.
Kdyby mě klofli, jó, byl by ring,
žit pod pantoflí je hůř než v Sing-Sing.

A13 *Když mě brali za vojáka*

Jaromír Nohavica

Am **C** **G**
Když mě brali za vojáka, stříhali mě

C
dohola,

Dm **Am** **E**
já vypadal jsem jako blbec, jak i všichni

F G C G
dokola-la-la-la

Am **E7 Am**
jak i všichni dokola.

Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják být, a svou
zchrániti-ti-ti-ti
a svou zchrániti

Na pokoji po večerce, ke zdi jsem se
přitulil,

já vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil-lil-lil-lil
krásně jsem si zabulil

Když přijela po půl roce, měl jsem
zrovna zápal plic
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo
z toho nic nic nic nic
tak nebylo z toho nic

Neplačte vy oči moje, ona za to
nemohla
protože mladá holka lásku potřebuje, a
tak si k lásce pomohla-la-la-la
a tak si k lásce pomohla

Major nosí velkou hvězdu, před branou
ho potkala
řek jí že má zrovna volný kvartýr, a tak
se sbalit nechala-la-la-la
a tak se sbalit nechala

Co je komu do vojáka, když ho holka
zradila
nashledanou pane Fráňo Šrámků,
písnička už skončila-la-la-la

E **F G C G**
jakkak se vám líbila-la-la-la

Am **E Am**
no nic moc extra nebyla

A14 *Kometa*

Jaromír Nohavica

Am
Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,

chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dm **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,

C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých

penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod
dubem,
až přistě přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí
zazpívat.

Am **Dm**
O vodě, o trávě, o lese,
G7 **C** **E7**
o smrti, se kterou smířit nejde se,

Am **Dm**
o lásce, o zradě, o světě

E7
a o všech lidech, co kdy žili na téhle

Am
planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských
triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větví strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

Nanana, nanana...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji
osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem
nahoru,
až přistě přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě

A15 *Kozel*

Jaromír Nohavica

G
Byl jeden pán

C
ten kozla měl

D7
velice si

G
s ním rozuměl

G
měl ho moc rád

C
opravdu moc

D7
hladil mu fous

G
na dobrou noc

Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
když to pán zřel zařval Jéje!
svázal kozla na koleje

Zapískal vlak kozel se lek
to je má smrt mečel Mek mek!
jak tak mečel vykašlal pak
rudé tričko čímž stopnul vlak

A16 Madlence pradlence

O štěstí a krásě

G Madlence pradlence **C** přenežně přetence

G dnes moje kytara **D** zpívá,

G aby se usmála,

C malinko usmála

G na svýho milýho **C** **D** **G** kominíka.

Kominík na střeše písničku vykřeše
i když se Madlenka mračí,
ať si je princezna
sebevíc líbezná
on má svou Madlenku přece radši.

Kominík na střeše písničku vykřeše
z větru co o komín pleská,
zpívá v ní Pradlence
o té své Madlence
jaká je hezká, jaká je hezká.

A17 Maruška

Malomocnost Prázdnoty

C Na malém plácku děti si hrají **G**

Am hrají si na válku všechno už mají **E**

C Stejnokroj z tepláků větší než na míru **G**

Am dřevěný pistole, **E** čepice z papíru

C A bitva za bitvou, **G** tak to jde dokola

Am až **E** potom najednou něčí hlas zavolá:

Zastavte válku, Maruška brečí,
dostala kamenem při naší zteči.
Co jste to za vojsko, když místo
střílení

do svých nepřátel házíte kamení.
Na to my nehrajem, vy nám to kazíte
nedbáte pravidel a ||:pak se dívíte:|

Na velkém plácku hrají si dospělí
jen místo dřevěných hračky maj z oceli
ocel se zarývá do kůry stromů
desítky jizviček a blesky hromů
Některým na duši, některým do těla
pálí znamení, proč nikdo nevolá?

Zastavte válku, Maruška brečí,
dostala kamenem při naší zteči.
Co jste to za vojsko, když místo
střílení

do svých nepřátel házíte kamení.
Na to my nehrajem, vy nám to kazíte
nedbáte pravidel a ||:pak se dívíte:|

A18 *Montgomery*

Miki Ryvola

D Déšť Ti holka smáčel vlasy. **G Em**

A7 Z Tvých očí zbyl prázdný **D A7**
kruh.
Kde je zbytek Tvojí krásy.
To ví dneska jenom Bůh.

Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony.
Déšť Ti smeje ze rtů růž.

Tam na kopci v prachu cesty
leží i Tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony.
Déšť Ti smeje ze rtů růž.

Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem.
Déšť mu slepil vlasy jak jíl.

Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony.
Déšť Ti smeje ze rtů růž.

Déšť ti šeptá jeho jméno
šeptá ho i Listoví.
Lásku měl rád víc než život
to ti nikdy nepoví.

Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony.
Déšť Ti smeje ze rtů růž.

A19 *Morituri te salutant*

Karel Kryl

Am G Dm Am
Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína,

C F G7 C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů.

||: **Dm G**
A z hvězdných drah má šperk, co

C Em
kamením se spíná,

Am G Em Am :||
a pírká touhy z křídel Pegasů. - :||

Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma.
Má v ruce štítky, v pase staniol,

||: a z očí chtějí jí plá, když háže do
neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :||

G
Seržante písek je bílý, jak paže

Daniely.

Am
Počkejte chvíli, mé oči uviděly

G
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.

Am G7
Seržante, mávnou, a budem

zasvěcení.

C E
Morituri te salutant, Morituri te

salutant.

Tou cestou dál jsem šel, kde na zse
zmítá
a písek víří křídlo holubí.

||: A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění
skýtá,

a zvedá chmýří, které zahubí. :||

Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka.

||: Rezavý kvěr - můj brach, a sto let
stará špína,
a děsně velká bílá oblaka. :||

Seržante písek je bílý, jak paže
Daniely.

Počkejte chvíli, mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.
Seržante, mávnou, a budem zasvěcení.
Morituri te salutant, Morituri te
salutant.

A20 *Nagasaki Hirošima*

Karel Plíhal

C G F G
Tramvají dvojkou jezdíval jsem do

C G F G
Židenic,

C G F G Am
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,

F C F C G
Z takový lásky jsou kruhy pod očima

C G F
a dvě spálený srdce - Nagasaki,

G C G F G
Hirošima.

Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno
dovolené,

a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki,
Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy
bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki,
Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do
Židenic,

z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
Z takový lásky jsou kruhy pod očima

||: a dvě spálený srdce - Nagasaki,
Hirošima. :|| (×3)

C
Není nutno, není nutno,

Dm
aby bylo přímo veselo,

G7
hlavně nesmí býti smutno,

C G
natož aby se brečelo.

C
Chceš-li, trap se, že ti v kapse

Dm
zlaté mince nechřesetí,

G7
nemít žádné kamarády,

C
tomu já říkám neštěstí.

Am C
Nemít prachy - nevadí,

Am C
nemít srdce - vadí,

Am C
zažít krachy - nevadí,

Am F G G7
zažít nudu - jó, to vadí, to vadí.

||:Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno,
natož aby se brečelo. :||

A22 Okoř

D
Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta,
A7 **D**
roubená je stromama, stromama.

Když jdu po ní v létě, samoten na světě,

A7 **D**
sotva pletu nohama, nohama.

G **D**
Na konci té cesty trnité,

E **A7**
stojí krčma jako hrad, jako hrad.

D
Tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,

A7 **D**
začli sobě notovat, notovat.

D **A7**
Na hradě Okoři světla už nehoří,

D **A7** **D**
bílá paní šla už dávno spát.

A7
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku,

D **A7** **D**
o půlnoci chodit strašívát.

G **D**
Od těch dob, co jsou tam trampové,

E **A7**
nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.

D **A7**
A tak zatím v podhradí se šerifem

dovídá,

D **A7** **D**
on jí sebral od komnaty klíč.

Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden, vykraden.

Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát
odnes,

nikdo nebyl dopaden, dopaden.

Šerif hrál celou noc mariáš
s bílou paní v kostnici, v kostnici.

Místo aby hlídal, zuřivě ji líbal,
dostal z toho zimnici, zimnici.

Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát.
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku,
o půlnoci chodit strašívát.
||:Od těch dob, co jsou tam trampové
nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.
A tak zatím v podhradí se šerifem
dovídá,
on jí sebral od komnaty klíč. ||

A23 Panenka

Poutníci

C **F** **C** **F**
Co skrýváš za víčky a plameny svíčky
C **G**
snad houf bílých holubic nebo jen žal
F **C** **F** **C**
tak skončil ten prvý den smáčený krví
G **C**
ani pouťovou panenku nezanechal.

C **F** **C** **G**
Tak otevři oči, ty uspěchaná

F **C** **G**
dámou uplakaná

F **C** **F** **C**
tak otevři oči, ta hloupá noc končí

G **C**
a mír je mezi náma.

Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval
a na bílou kůži ti napíšu tuší
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Tak otevři oči, ty uspěchaná
dámou uplakaná

tak otevři oči, ta hloupá noc končí
a mír je mezi náma.

A24 Rodné údolí

Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

Já volám: nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,

Já volám: nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi dnes ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

Já volám: nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
Já volám: nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

Já volám: nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
Já volám: nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

A25 Severní vítr

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Jdu s děravou patou,
mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Hlava mě pálí a v modravé dáli

se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

Severní vítr je krutý,

počítej lásko má s tím.

K nohám ti dám zlaté pruty

nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.

K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

A26 *Slavíci z Madridu*

Dm Am E Am (×2)

Dm Am E Am (×2)

Lalalala...

Am E
Nebe je modrý a zlatý,

Am
bílá sluneční záře,

Am E
horko a sváteční šaty,

Am
vřava a zpocený tváře.

Vím, co se bude dít,
býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít,
já si dám sklenici vína.

Dm Am
Žízeň je veliká, život mi utíká,

E Am
nechte mě příjemně snít.

Dm Am
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

E Am
zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný,
mnohá se ve mně zhlídla.
Oči jako dvě studny,
vlasy jak havraní křídla.

Dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína,
někdo má plotky rád,
já radši sklenici vína.

||:Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít. :||

Nebe je modrý a zlatý,

Ženy krásný a cudný,
Mantily, sváteční šaty,
Oči jako dvě studny.

Zmoudřel jsem stranou od lidí,
Jsem jak ta zahrada stinná.
Kdo chce, ať mi závidí,
já si dám sklenici vína.

Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

Dm Am E Am (×2)

Lalalala...

A27 *Stánky*

Jan Nedvěd

D G
U stánků na levnou krásu,

D Gm
postávaj a smějou se času,

D A7 D
s cigaretou a holkou, co nemá kam jít.

Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

G A7
Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,

D Gm
tak málo je, tak málo je lásky,

D A7 D
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů poznávám,
jak málo jsme jim stačili dát.

||:Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,
tak málo je, tak málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic
neposbírá.:||

A28 Tereza - Osamělý

město

Jiří Wabí Ryvola

C **D** **G**
Ten den, co vítr listí z města svál,

C **D** **Em**
můj džíp se vracel, jako by se bál,

C **D** **G**
že asfaltový moře odliv má

C **D** **E**
a stáj že svého koně nepozná.

G
Řekni, kolik je na světě, kolik je

D
takovejch měst,

Am
řekni, kdo by se vracel, když všude je

Em
tisíce cest,

G
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že

D
ráda mě máš,

Am
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi

Em **D** **G**
polibků dáš, naposled, naposled

Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulicích auta, jinak nic?

G
Řekni, kolik je na světě, kolik je
takovejch měst,

řekni, kdo by se vracel, když všude je
tisíce cest,

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že
ráda mě máš,

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi
polibků dáš, naposled, naposled

Do prázdných beden zotvíraných aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válejí se černý klapky z klavíru.

Řekni, kolik je na světě, kolik je
takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, když všude je
tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že
ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi
polibků dáš, naposled, naposled

Tak loudám se tím strašným městem
sám

a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčí.

Řekni, kolik je na světě, kolik je
takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, když všude je
tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že
ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi
polibků dáš, naposled, naposled

A29 *Tisíc mil*

G Em Am C Am D7 G

V nohách mám už tisíc mil

stopy děšť a vítr smyl

a můj kůň i já jsme cestou znavení.

Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

Je tam straň a příkřej sráz
modrá tuň a bobří hráz
táta s mámou kteří věřej dětskejm
snům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

V nohách mám už tisíc mil
teď mi zbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

Kousek dál a já to vím
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

A30 *Tři kříže*

J. Kopečný, L. Kučera

Dm **C**
Dávám sbohem všem břehům

Am
proklatejím,

Dm **C** **Dm**
který v drápech má ďábel sám.

C **Am**
Bílou přídí šalupa „My Grave“

Dm **C** **Dm**
míří k útesům, který znám.

F **C** **Am**
Jen tři kříže z bílého kamení

Dm **C** **Dm**
někdo do písku poskládal.

F **C** **Am**
Slzy v očích měl a v ruce znavený,

Dm **C** **Dm**
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.

Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Šten.

Jen tři kříže z bílého kamení
někdo do písku poskládal.

Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím v podzemí,
že jsem falešný karty hrál.

Jen tři kříže z bílého kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal.
Svědomí měl, vedle nich si klek.

Recitativ:

„Já vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský.

Ať mi tedy bůh odpustí.“

Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem do něj
psal.

A31 *Valčíček*

Jan Nedvěd

D **A**
Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,

D
ať ti každěj den připomíná,
||: **D7** **G**
:toho kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má

D
rád,

A **D** ||:
ať ti každěj den připomíná-||

D **A**
Kluka jako ty hledám už spoustu let,

A7 **D**
takový trošku trhlý mý já,

||: **D7** **G**
:dej mi ruku pojd' půjdeme šlapat náš
D
svět,

A **D** ||:
i když obrovskou práci to dá. ||

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
ať ti každěj den připomíná,

||:toho kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má
rád,

ať ti každěj den připomíná:||

Fakt mi nevadí že nos jak bambulku
máš,

ani já nejsem žádnéj ideál,

||:hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto co vede nás dál. ||

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
ať ti každěj den připomíná,

||:toho kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má
rád,

ať ti každěj den připomíná:||

A32 *Ved' mě dál cesto má*

D Hm
Někde v dálce cesty končí,

A G D
každá prý však cíl svůj skrývá.

Hm
Někde v dálce, každá má svůj cíl,

A G D
ať je pár mil dlouhá a nebo tisíc mil.

D A
Ved' mě dál cesto má,

Hm G
ved' mě dál, vždyť i já

D
tam kde končíš,

A
chtěl bych dojít,

G D
ved' mě dál cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Ved' mě dál cesto má,
ved' mě dál, vždyť i já
tam kde končíš,
chtěl bych dojít,
ved' mě dál cesto má.

Hm A D
Pak na patník poslední napíšu křídou,

G D A D
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně

A
rád.

Hm C
Písně své, co mi v kapsách zbydou,

G D
dám si bandou cvrčků hrát

A A7
a půjdu spát, půjdu spát.

||:Ved' mě dál cesto má,
ved' mě dál, vždyť i já
tam kde končíš,
chtěl bych dojít,
ved' mě dál cesto má:||
||:ved' mě dál cesto má:||

A33 Velrybářská výprava

Pacifik

C Jednou plác' mě přes rameno **F** Johnny **G7**

C
zvanej Knecht

Am Mám pro tebe, **Dm** hochu, v pácu **G7** moc

C
fajnověj kšeft

C Objednal hned **F** litr rumu a **G7** pak něžně

C
řval

Am Sbal se, jedem na **Dm** velryby, **G** prej až za

C
polár

||: **C** Výprava velrybářská k břehům **F**

G7 **C**
Grónska nezdařila se,

Am protože nejeli jsme na **Dm** velryby, **G7** ale

C ||:
na mrože ||:

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě
Nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce
Vypluli jsme časně zrána, směr severní
pól

Dřív, než přístav zmizel z očí, každej
byl namol

||: Výprava velrybářská k břehům

Grónska nezdařila se,

protože nejeli jsme na velryby, ale na
mrože: ||

Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej
mráz

Hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí
vaz

Na pobřeží místo ženskejch mávaj'
tučňáci

V tomhle kraji beztak nemáš žádnou
legraci

||: Výprava velrybářská k břehům
Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na
mrože: ||

Když jsme domů připluli, už psal se
přístí rok

Starej rejdař povídá, že nedá ani flok
Místo velryb v Grónském moři zajímal
vás grog

Tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok

||: Výprava velrybářská k břehům
Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na
mrože: ||

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře
ví

Stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet
Máme velryb plný zuby, na to vezmi jed

||: Výprava velrybářská k břehům
Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na
mrože: ||

A34 Zítř ráno v pět

Jaromír Nohavica

Am **C**
Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
F **G7** **C**
ještě si naposled dám vodku na
Am
zdraví.

Dm **G7** **C**
Z očí pásku strhnu si, to abych viděl

Am
na nebe,

Dm **E7** **Am**
a pak vzpomenu si, láska na tebe.

Dm **G7** **C** **Am**
Nananáná...

Dm **E7** **Am**
a pak vzpomenu si na tebe.

Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce
do nebes,

že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i
dožiju

a co jsem si nadrobil, to si i vypiju.

Nananáná...

a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítra ráno v pět poručík

řekne: „Pal!“,

škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto

přijde mi,

že tě, láska, nechávám, samotnou tady
na z.

Nananáná...

že tě, láska, nechávám, na z.

Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě
skryj,

prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij.

Nananáná...

na mě nezapomeň a žij

Bonusové písně (B)

B1

Amazonka

Hop Trop

Byly krásný naše plány
byla jsi můj celej svět,

čas je vzal a nechal rány,

starší jsme jen o pár let.

Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej,
i když si tak neříká.

Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
Amazonka neříká.

Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvou jako měly
tvoje oči džínový.

Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

Teď jsi víla z paneláku,
samá děčka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám
pořád stejná, přísahám.

Em **C**
Láska je nemoc a pravda přítěž

D **Hm**
Ideje maska za kterou leccos zmizí

Em **C**
Slova jsou náboje pro ústa velký ráže

D **Hm**
Peníze náboženství - jak cesta tak i cíl

Srdce z olova ruce od špíny
Hovna ze zlata zaplatí všechny viny
Na cestě po žebříku vedoucím do nebe
Dobré je dolů kopat a smát se nad sebe

Em **C** **D** **Hm**
Bastila padá - s ní hlavy králů

C **D** **Hm**
Z chaosu vzejde nový řád

Em **C** **D** **Hm**
Lůza se baví a nevědomky

C **D** **Em**
začíná stavět jiný kriminál

Em C D Hm

Bůh zemřel mlčky první den války
Zbylí je šamani a dobře ví jak na to
Nejvyšší umění - stvoření krávy z davů
A ta se krmí gesty a dojí moc a slávu
"Všichni jsme bratři - ať žije svoboda"
Jen jedna otázka - co komu kolik za to?
"Všichni jsme bratři - ať žije svoboda"
Občane okamžik - co ty mně - co já
tobě?

Bastila padá - s ní hlavy králů
Z chaosu vzejde nový řád
lůza se baví a nevědomky
Začíná stavět jiný kriminál

Zrozeni v kleci v kleci i umřem
A klec všech klecí nosíme ve své hlavě
Nejvyšší spravedlnost - smutný pán na
orloji
Všichni jsme vyšli z prachu
Tam si budem zas rovni

Bastila padá - s ní hlavy králů
Z chaosu vzejde nový řád
lůza se baví a nevědomky
Začíná stavět jiný kriminál

C **F** **G**
 Z pekárny světa kraj za láskou svou,

C **F** **Am** **G**
 nejednu překonal jsem vůli zlou,

Dm **G**
 a moje princezna,

Em **Am**
 ta jistě rozezná,

F **G** **C**
 že ji mám vážně rád.

A v jeho blízkosti se náhle zdá,
 že létat v oblacích se málem dá.

Dát ruku na ruku,
 netřeba záruku,

F **G**
 jeho se přece nelze vůbec bát.

C **F** **G**
 Oslava veliká ať už se chystá,

Em **Am**
 a buchet je spousta,

Dm **G**
 lahodná sousta

C **F** **G**
 Ať naše láska je vždy stejně čistá,

F **G** **C**
 a pevná jako brány trám.

Hezká jak obrázek a zábavná
 a pýchu princezen tak málo zná,
 vyrostla v dostatku,
 jak holka ze statku,
 umí za práci brát.

Konečně kluk co o mě zájem má,
 přitažlivost je jistě vzájemná,
 a srdce z rubínu,
 má barvu po vínu,
 starý král novému vždy má jej dát.

Ta naše dvojice je překvapivá
 a dle všech známek,
 pekárna - zámek,
 je trasa která někdy krátce trvá,
 a já ji dobře lásko znám.

Oslava veliká ať už se chystá,
 a buchet je spousta,
 lahodná sousta.
 Ať naše láska je vždy stejně čistá,
 a pevná jako brány trám.

C G Am F G

C

Tou cestou, tím směrem

G

prý bych se dávno měl dát.

Am

Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak

tají.

F

G

Kus něhy ti za nehty slíbí a dají

Víc síly

se prát, na dně víc dávat, než brát.

A i když se vleče a je schůdná jen v

kleče,

donutí přestat se zbytečně ptát,

C

Jestli se blížím k cíli,

G

kolik zbývá víry,

Am

kam zvou svodidla, co po tmě mi

F

G

lžou,

zda couvám zpátky

a plýtvám řádky, co řvou,

že už mi doma neotevřou.

Nebo jít s proudem,

na lusknutí prstů se začít hned smát.

Mít svůj chodník slávy a před sebou

dav

a přes zkroucená záda být součástí

stáda.

Ale zpívat

a hrát, kotníky líbat

a stát na křídlech všech slavíků

a vlastně už ze zvyku

přestat se zbytečně ptát,

||:Jestli se blížím k cíli,

kolik zbývá víry,

kam zvou svodidla, co po tmě mi lžou,

zda couvám zpátky

a plýtvám řádky, co řvou,

že už mi doma neotevřou. :||

Dm **C**
Zuzana byla dívka, která žila v

Dm
Amesbury.

F **C**
S jasnýma očima a řečmi pánům

Dm
navzdory.

F **C** **Dm**
Sousedé o ní říkali, že temná kouzla

Am
zná.

B **Am** **B**
A že se lidem vyhýbá a s ďáblem

C **Dm**
pletky má.

Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil.

Že znají tu moc nečistou, jež krávy
zabíjí,

a odkud ta moc vychází, to každý dobře
ví.

Tak Zuzanu hned před tribunál
předvést nechali
a když ji vedli městem, všichni kolem
volali:

„Už konec je s tvým řáděním, už nám
neuškodíš,

teď na své cestě poslední do pekla
poletíš!“

Dosvědčil jeden sedlák, že zná její
umění,

ďábelským kouzlem prý se v netopýra
promění

a v noci nad krajinou létává pod černou
oblohou,

sedlákům krávy zabíjí tou mocí
čarovnou.

Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla
zná,
v noci se v černou kočku mění dívka
líbezná.

Je třeba jednou provždy ukončit
ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: „Na
šibenici s ní!“

Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce
vážený:

„Je přece v knize psáno: Nenecháš
čarodějnici žít

a před ďáblovým učením budeš se na
pozoru mít!“

Zuzana stála krásná s hlavou hrdě
vztyčenou

a její slova zněla klenbou s tichou
ozvěnou:

„Pohrdám vámi, neznáte nic nežli
samou lež a klam,

pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni
umírám!“

Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnicí.

A ona stála bezbranná, však s hlavou
vztyčenou,
zemřela tiše, samotná, pod letní
oblohou.

B6**Černé oči jděte spát**

D **A7** **D**
Černé oči jděte spát,

H7
černé oči jděte spát,

Em **A7**
však musíte ráno vstát,

D **A7** **D**
však musíte ráno vstát.

||: Ráno ráno, raníčko, :||

||: dřív než vyjde sluníčko. :||

||: Sluníčko už vychází, :||

||: má milá se prochází. :||

||: Prochází se po rinku, :||

||: nese smutnou novinku. :||

||: Novinečku takovou, :||

||: že na vojnu verbují. :||

||: Když verbují budou brát, :||

||: Škoda hochů nastokrát. :||

B7**Červená řeka**
Greenhorns

C **C7** **F** **C**
Jsem potulnej cowboy, já se potloukám

Em **Dm** **G7**
a od ranče k ranči se najímat dám,

C **C7** **F**
a v těch Mlžnejch horách na konci

C
štreky

Am **Em** **Dm** **G7** **C**
potkal jsem holku vod Červený ře - ky.

Pak začlo mi trápení a spousta bēd,
když táta se bál, abych mu ji nesved',
a v těch Mlžnejch horách na konci
štreky

dal hlídat dceru vod Červený řeky.

Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed
skal,

abych se s ní konečně pomiloval,
a v těch Mlžnejch horách na konci
štreky

já líbal holku vod Červený řeky.

Sotva mi však řekla: Miláčku můj!
ze skal se ozvalo: Bídáku, stůj!
a v těch Mlžnejch horách na konci
štreky

stál její táta vod Červený řeky.

Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
mně štěstí se najednou vytratilo
a v těch Mlžnejch horách na konci
štreky

já vobklíčenej byl u Červený řeky.

Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
já poslal je na jednu z nejdělsích cest
a z těch Mlžnejch hor tam na konci
štreky

vez' jsem si holku vod Červený řeky.

C **F** **C**
Dál za vozem spolu šlapem,
 F **C**
někdo rád a někdo zmaten,
 F **Em7**
kdo se vrací, není sám,
 Dmi **F**
je to věc, když pro nás voní
 C **F** **C**
z hor divokej tymián.

Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

C7 F **C** **F**
Podívej, jak málo stačí, když do vázy
 Em7
natrhám
 Dm **F** **C**
bílou nocí k milování z hor divokej
 F **C**
tymián.

Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

Podívej, jak málo stačí, když do vázy
natrhám
bílou nocí k milování z hor divokej
tymián.

B10 *Dokud se zpívá*

Jaromír Nohavica

C **Em** **Dmi**
Z Těšína vyjíždí vlaky co

G **C** **Em** **Dmi** **G**
čtvrthodinu

C **Em** **Dm**
včera jsem nespal a ani dnes

G **C** **Em** **Dmi** **G**
nespočínu

F **G** **C** **Am**
svatý Medard můj patron tluče si na

G
čelo

F **G** **F**
ale dokud se zpívá ještě se

G **C** **Em** **Dm7** **G** **C**
neumřelo

Ve stánku koupím si housku a slané
tyčky

srdce mám pro lásku a hlavu pro
písníčky

ze školy dobře vím co by se dělat mělo
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo

Do alba jízdenek lepím si další jednu
vyjel jsem před chvílí konec je v
nedohlednu

za oknem míhá se život jak leporelo
a dokud se zpívá ještě se neumřelo

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil
draze

houpe to houpe to na housenkové dráze
i kdyby supi se slítali na mé tělo

tak dokud se zpívá ještě se neumřelo

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa
zvedl jsem telefon a ptám se Lidi jste
tam?

a z veliké dálky do uší mi zaznělo

||:že dokud se zpívá ještě se neumřelo:||

B11 Franky dlouhán

Jan Nedvěd

G G C

Kolik je smutného, když mraky černé
jdou,
lidem nad hlavou, smutnou dálavou.
Já slyšel příběh, který velkou pravdu
měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase
jede dál.
A každej kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

G C G

Tam kde byl pláč tam Franky hezkou
píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál nocí s písni dál.

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase
jede dál.
A každej kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

Tak Frankyho vám jednou našli, přestal
žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec
měl,
farář píseň pěl, umíraček zněl.

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase
jede dál.
A každej kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

B12 Ho ho Watanay

Žalman

D
Spinkej můj maličký,
C **D**
máš v očích hvězdičky,
C
dám Ti je do vlasů,
G **D**
tak usínej, tak usínej.

D **C** **D**
Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

Sladkou vůni nese Ti,
noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá,
už nezpívá už nezpívá

D **C** **D**
Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

V lukách to zavoní,
rád jezdíš na koni,
má barvu havraní,
jak uhání, jak uhání.

D **C** **D**
Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

V dlaních motýl usíná,
hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k Tobě nes,
až do léta Ti odlétá.

D **C** **D**
Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

B13 Holubí dům

Jiří Schelinger

Am **G** **F** **E** **Am**
Zpí - vám ptákům a zvláště holubům,
Am **G** **F** **E** **Am**
stá - val v údolí mém starý dům.
C **G** **C** **G** **C**
Ptáků houf zaléтал ke krovům,
Am **G** **F** **E** **Am**
měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Dm **G** **C**
Hledám dům holubí, kdopak z vás
Am
cestu ví,

Dm **G** **C**
míval stáj roubenou, bílý štít.

F **G** **C**
Kde je dům holubí a ta dívka kde
Am
spí,

Dm **E** **Am**
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

Hledám dům holubí, kdopak z vás
cestu ví,
míval stáj roubenou, bílý štít.
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

B14 Husličky

Vlasta Redl

||:A
||:Cí že ste, husličky, či - e,

Hm F#m E :||
kdo vás tu zane - chal :||

Hm7 E A D
na trávě poválané,

Hm E A D
na trávě poválané

Hm F#m E Hm F#m E
u paty oře - cha?

||:A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré
fialy, :||

že ste, husličky, samé
že ste, husličky, samé na světě zůstaly?

||:A který tu muzikant usnul a co sa mu
přišlo zdát, :||

co sa mu enem zdálo, bože,
co sa mu enem zdálo, bože, že už vjec
nechtěl hrát?

||:Zahrajte, husličky, samy, zahrajte
zvesela, :||

až sa tá bude trápit,
až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

B15 *Já s tebou žít nebudu*

Zuzana Navarová

Em **F#**
Bylas' jak poslední hlt vína

H7 **Em C H7**
sladká a k ránu bolavá

Em **F#**
za nehty výčítky a špína

H7 **Em C H7**
řikalas': dnešní noc je tvá

G **H7**
Co my dva z lásky vlastně máme

Am **H7**
hlubokou šachtou padá zdviž

já říkám kiš-kiš

Em **F#**
navrch má vždycky těžký kámen

H7
a my jsme v koncích čím dál

Em C H7
blíž

||: **Em** **Am**
||: Ame tuha nádživava jaj dari dari

H7 :||
daj :||

Zejtra tě potkám za svým stínem
neznámý známý v tramvaji
v cukrárně kávu s harlekýnem
hořká a sladká splývají

Co my dva z lásky vlastně máme
hlubokou šachtou padá zdviž

já říkam kiš-kiš
navrch mám vždycky těžký kámen

a my jsme v koncích čím dál blíž

||: Ame tuha nádživava jaj dari dari daj
:||

Bylas' jak poslední hlt vína
zbývá jen účet zaplatit. a jít
za nehty výčítky a špína
a trapný průchod banalit

Co my tři z lásky vlastně máme
hlubokou šachtou padá zdviž
co čumiš kiš-kiš

navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž

||: Ame tuha nádživava jaj dari dari daj
:||

||: Navrch mám vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž: ||(×4)

B16 *Ještě mi chvilku zpívej*
Vlasta Redl

A7 **D**
Ještě mi chvilku zpívej

G **Hm**
A neříkej, že už to neumíš

Em **Hm**
Ať se zas cítím takhle maličkej

E **A7**
A jak ti srdce pro mě bije

Ještě mi aspoň chvilku zpívej
Ať můžu sladce ztrácet vědomí
A utopit svůj rozum ve vlhkách
Té hloupoučké melodie

Tak jen zpívej
Kdo ví co bude za tři vteřiny
Někdo nás vyfotí i přes panel
A zbudou jen dva stíny na zdi

Když zpíváš, je mi jak dávno
V bezpečí babiččiny peřiny
A nemám strach jen o to jediný
Že už bude konec prázdnin

Ještě mi zpívej
A já to vážně nikde nepovím
Že ti to no trošku ujelo
Prostě ses netrefila

Muzika není pro každého
Jen pro ty co maj uši hladový
A mně už v uchu hrozně kručelo
A tys mi ho tak hezky nakrmila

Prosím, prosím, ještě zpívej
Ať zapomenu všechny rozumy
Já vím že ti to nikdy nevrátím
I když se tváříš hezky skromně

Ještě zpívej
A co na tom, že to neumíš
Jiní to umí, ale co já s tím
Když nezpívají pro mě

B17 Kamarádi

Štístko a Poupěnka
Jarda Mottl

G C Dm F G (×2)

Ahoj, co děláš, všechno a nic,

nálada skvělá a k tomu hic.

Trochu z ní zbylo, možná i víc,

rozdělíme se na polovic.

G C
Zkrátka jeden za všechny

a všichni za jednoho

F
a nepolevíme,

G
dokud stojíme na nohou.

C
Vždycky jeden za všechny

Dm
a všichni za jednoho,

F
jen kamarád tě podrží,

G
když jiní nemohou.

Am
Ať třeští mráz i déšť,

F
může i vítr vát,

Dm
to všechno dá se snést

E
a vytrvat.

Am
Můžeš i blátem lézt,

F
nechaj tě v koutě stát,

Dm
to všechno dá se snést,

E Am
když po tvém boku stojí kamarád.

G C Dm F G (×2)

Hlavně zvesela, s chutí i bez.
Co bylo včera, platí i dnes
a co se stane teď a tady,
to vědí jenom kamarádi.

Zkrátka jeden za všechny
a všichni za jednoho
a nepolevíme,
dokud stojíme na nohou.
Vždycky jeden za všechny
a všichni za jednoho,
jen kamarád tě podrží,
když jiní nemohou.
Ať třeští mráz i déšť,
může i vítr vát,
to všechno dá se snést
a vytrvat.
Můžeš i blátem lézt,
nechaj tě v koutě stát,
to všechno dá se snést,
když po tvém boku stojí kamarád.

B20**Kdybys byla
vlaštovkou**

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

G
Kdybys byla vlaštovkou,**C G**
měla křídla hbitá,

ptal bych se kdo sítě má,

C G
do kterých se chytá.**Hm Em**
Kdybys měla peříčka**C D**
převzácného ptáka,**G Em**
hledal bych tě píšťalkou,**C D G**
na kterou se láká.Já bych si tě odchytil,
do té klece z proutí,
abych ti moh' ze zlata
kroužek navlíknouti.Nestrachuj se, zlý není,
kdo tě drží v dlani,
změní ti jen příjmení
a budeš jeho paní.Nestrachuj se, zlý není,
kdo tě drží v dlani,
změní ti jen příjmení
a budeš moje paní.

B21**Košilka**

Jaromír Nohavica

Am Dm Am E7 Am
Svlíkni si košilku lásko mo - je**C G C E7**
do rána bílého daleko je**:F C Ddim E7**
:do rána daleko k srdci kousek**Am Dm Am E7 Am :||**
krásné je když lidi milu - jou se - :||Včeras mi utekla teď jsi tady
jako já žádný tě nepohladí
||:na vodě voděnce tajou ledy
co když jsme teď spolu naposledy:||Svlíkni si košilku z porculánu
krásnější než jsi ty nedostanu
||:červánky na nebi rudá krvi
budeš má prvá a já tvůj prvý:||

F **Dm** **Gm**
Tmou zní zvony z dálky, o čem to,

Am
milý, sníš,

A7 B **Gm** **F** **B** **F**
hoří dál plamen války a ráno je blíž,

F **Dmi** **Gm**
chci být stále s tebou, až trubka začne

Am
znít,

A7 D **Gm** **F**
lásko má, vem mě s sebou. Ne, to

B **F**
nesmí být.

Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak
připnu nůž,

poznáš jen podle hlasu, že já nejsem
muž,

tvůj kapitán tě čeká, pojd', musíme už
jít,

noc už svůj kabát svléká. Ne, to nesmí
být.

Až dým vítr stočí, tvář změní pot a
prach,

do mých dívej se očí, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní. Ne, to nesmí
být.

Ach, má láska sladká, jak mám ti to jen
říct,

každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já nemám nic než tebe, můj dech jenom

tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe. Pojd', lásko má.

B23 *Laciný víno*

Jaroslav Samson Lenk

Mimo 2 slok, nad kterými jsou akordy i uprostřed písničky, jsou akordy ve slokách dle 1. sloky.

C **Em**
Po noci krátké a po milování
Am **D7**
zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,

C **G7** **C**
co bolí, to je to laciný víno

Po noci plné cigaret kouře
byls jako tajfun, a já jako bouře,
to bolí, to je to laciný víno.

E7
Teď jenom matně v hlavě mi svítá,

Am
útržky z večera vytanou,

E7
tak jako stébla se tonoucí chytá,

Dm **F** **G7**
hledám tvou adresu napsanou.

Napsals ji sirkou vypálenou
na krabičku cigaret zpola plnou
k ránu, pilo se laciný víno.

C **Em** **Am** **D7** **G**
Večery fajnový u láhve litrový

C **Em** **Am** **D7** **G**
se milují namátkou, holky co málo ví.

E7 **Am**
Když hlava potom bolí ráno

D7 **G7**
a spát se chce, je nedospáno,

C **Em** **Am** **D7**
Večery fajnový tak končíva,j,

G7 **C**
to je to laciný víno.

Po noci krátké a po milování
zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
co bolí, to je to laciný víno.

E7
Teď jenom matně v hlavě mi svítá,

Am
útržky z večera vytanou,

E7
tak jako stébla se tonoucí chytá,

Dm **F** **G7**
hledám tvou adresu napsanou.

Adresu někdo vynesl s košem,
tak vidíš, holka, rázem je po všem,
to bolí, to je to laciný víno.

Večery fajnový u láhve litrový
se milují namátkou, holky co málo ví.
Když hlava potom bolí ráno
a spát se chce, je nedospáno,
Večery fajnový tak končíva,j,
to je to laciný víno.

B24 *Little big horn*

Greenhorns

Am
Tam, kde leží Little Big Horn, je

indiánská zem,

tam přijíždí generál Custer se **Dm** svým

praporem,

modrý **Am** kabáty jezdců, stíny **Dm** dlouhejch

karabin,

a z **Am** indiánskejch signálů po nebi letí

A
dým.

A
Říkal to Jim Bridger já měl jsem v

E
noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví rudne

A
zem,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj

D
kraj zná,

proč Custer neposlouchá ta slova **A**

Am
varovná.

Tam blízko Little Big Hornu šedivou
prérií

táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: Zpátky
povel dej!,

Jedinou možností ještě máš, život si
zachovej!

Říkal to Jim Bridger já měl jsem v
noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne
zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj
kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta slova
varovná.

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší
smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev
červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj
kraj zná.

Říkal to Jim Bridger já měl jsem v
noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne
zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj
kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta slova
varovná.

Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní
nad krajem,
v oblacích prachu mizí Siouxů vítězný
kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr
vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i
generál.

Říkal to Jim Bridger já měl jsem v
noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne
zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj
kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova
varovná.

B25 Lokomotiva

Poletíme

G Pokaždé když tě vidím, **D** vím, že by to šlo

a když jsem přemejšlel, **Em** co cítím, **C** tak mě

napadlo

G jestli nechceš svýho osla vedle **D** mýho

osla hnát,

Em jestli nechceš se mnou tahat **C** ze země

rezavej drát

G **D** **Em** **C**
Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,

G **D** **Em** **C**
jsi indiáni, kteří préríí jedou,

G **D** **Em** **C**
jsi kulka vystřelená do **C** mojí hlavy,

G **D** **Em** **C**
jsi prezident a já tvé Spojené státy

Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má

je to koruna žvejkačkou ke špejli
přilepená,

a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi
nima niť,

můžeme si takhle volat, když budeme
chtít

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
jsi indiáni, kteří préríí jedou,
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
jsi prezident a já tvé Spojené státy

Každěj příběh má svůj konec, ale né ten
náš,

nám to bude navždy dojit, všude kam
se podíváš,

naše kachny budou zlato nosit a krmit
se popcornem,

já to každěj večer spláchnu půlnočním
expresem

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
jsi indiáni, kteří préríí jedou,
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
jsi prezident a já tvé Spojené státy

Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad
a John,

ve stopadesátí letech ho budu mít stále
jako slon,

a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá
kolem pasu,

stále dokážeš mě chytit lasem a
přitáhnout na terasu

||:Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
jsi indiáni, kteří préríí jedou,
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
jsi prezident a já tvé Spojené
státy:|| (×3)

Já a ty...

F A B C

F Je den, tak **A** pojď Marie ven,
B **C**
budeme žít, házet šutry do oken.

F Je dva necháme doma trucovat,
A
B **C**
když nechtějí, nemusí, nebudem se

vnucovat.

F **A**
Jémine. Všechno zlý jednou pomine,
B **C** **F A B C**
tak Marie, co ti je?

Všemocné jsou loutkařovy prsty,
ať jsou tenký nebo tlustý, občas
přetrhají nit.

A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty listy v žití
obracet.

Je to jed, mazat si kolem huby med
a neslyšet, jak se ti bortí svět.
Marie, kdo přežívá, nežije,
tak ádíjé.

Marie, už zase máš tulení sklony,
jako loni. Slyším kostelní zvony znít
a to mě zabije a to mě zabije
a to mě zabije, jistojistě.

F **A**
Já mám, Marii, rád,
B **C**
když má moje bytí spád.
F **A**
Býti věčně na cestách
B **C**
a k ránu spícím plícím život vdechovat.
F **A**
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě

milovat,

B **C**
nechtěj mě milovat.

F **A**
Já mám, Marii, rád,
B **C**
když má moje bytí spád.

F **A**
Býti věčně na cestách
B **C**
a k ránu spícím plícím život vdechovat.

F A B C

Copak nemůže být mezi ženou a mužem
přátelství, kde není nikdo nic dlužen?
Prostě jen prostě spříznění duší,
aniž by kdokoli cokoli tušil.

Nanananána...

Já mám, Marii, rád,
když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách
a k ránu spícím plícím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě
milovat,
nechtěj mě milovat.
Já mám, Marii, rád,
když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách
a k ránu spícím plícím život vdechovat.

F A B C F

B27 *Marnivá sestřenice*

Jiří Suchý

C Měla vlasy samou loknu **G7** jéjeje
C ráno přistoupila k oknu jéjeje
C7 vlasy samou loknu měla a **F** na nic víc
Fm nemyslela
C a **A7** na nic víc nemyslela **D7** **G7** **C** jé - jé - jé
Nutno ještě podotknouti, jéjeje
že si vlasy kulmou krouť jéjeje,
Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad
plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jéjéjé
Jednou vlasy sežehla si, jéjeje
tím pádem je konec krásy, jéjeje
Když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy
samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jéjéjé
O vlasy už nestará se jéjeje
a diví se světa kráse jéjeje
Vidí plno jinejch věcí
||:a to zato stojí přeci :||
jéjéjé

B28 *Mařenka*

Jaromír Nohavica

Hm Neplakej Mařenko **D** počkej na mě
A chtěl jsem ti nabídnout svoje rámě **Hm**
G čeká nás cesta trnovým houštím **Em**
F# já svoje Mařenky **Hm** neopouštím
Jdu jenom v košili ty v kabátku
cestu jsme ztratili hned zpočátku
blikají dvě hvězdy temnou nocí
Pámbů nás zanechal bez pomoci
Drž se mě za ruku v zimě této
snadné a lehké nebude to
kdo jiný líp to ví nežli my
vyhnaní do tmy a do zimy
Odlétli ptáci odlplula loď
ty kdo jsi bez viny kamenem hod
pravda a láska ta pro nás není
a kdo se ohlédně ten zkamení
Já ženich a ty má nevěsta
co nás to potkalo na cestách
neptej se stejně ti nepoví
za stromy dva vlci hladoví
Dva vlci s jizvami na těle
z oblohy svržení andělé
nepoví mlčí mají hlad
jediný na světě já tě mám rád
Jediný na světě k tobě pravý
udělám ohýnek z listů trávy
až bude plápolat v stromových kůrkách
já budu Křemílek ty Vochomůrka
Vyšplhám větvo koruny
cestu nám osvětlí oko Luny
přes rokly výmoly přes jámy
půjdeme a milost nad námi
přes rokly výmoly přes jámy
F# půjdeme...
Hmi **D** **D** **A** **Em** **G** **A** **Hm**
ná ná ná ná na - na-na-ná

B29 Milenci v texaskách

C Chodili spolu z čisté **Am** lásky
F a sedmnáct jim bylo **Am G7** let -
C do té lásky bez **Am** nadsázky
F se vešel celý **Am** širý svět.

F Ten svět v nich ale **Dm Em** viděl **Em** pásky

F a jak by mohl **G7** nevidět,

C vždyť horovali **Am** pro texasky

F a sedmnáct jim bylo **Am** let.

A v jedné zvláště slabé chvíli,
za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili
bez požehnání úřadů.

Ať vám to je, či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé,
jestli vám o to bude stát.

Ať vám to je, či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád
a bylo by moc pošetilé
pro život hledat jízdní řád.
Tak jeden mladík s jednou slečnou
se spolu octli na trati.

Kéž dojedou až na konečnou,
||:kéž na trati se neztratí:||(×3)

B30 Myši

C Já bych si **G** koupil **C** myši

C já bych si **G** koupil **C** myši

F já bych si **C** koupil **F** tři **C** prašivý myši

C já bych si **G** koupil **C** myši.

A co bych s těma myšima dělal
a co bych s těma myšima dělal
a co bych s těma myšima prašivejma
myšima
a co bych s těma myšima dělal.

Já bych ty myši zabil
já bych ty myši zabil
já bych ty myši ty prašivý myši
já bych ty myši zabil.

A co bych s těma mrtvolkama dělal
a co bych s těma mrtvolkama dělal
a co bych s těma mrtvolkama
prašivejma mrtvolkama
a co bych s těma mrtvolkama dělal.

Já bych ty mrtvolky stáhnul
já bych ty mrtvolky stáhnul
já bych ty mrtvolky ty prašivý mrtvolky
já bych ty mrtvolky stáhnul.

A co bych s těma kůžema dělal
a co bych s těma kůžema dělal
a co bych s těma kůžema prašivejma
kůžema
a co bych s těma kůžema dělal.

Já bych ty kůže prodal
já bych ty kůže prodal
já bych ty kůže ty prašivý kůže
já bych ty kůže prodal.

A co bych s těma penězma dělal
a co bych s těma penězma dělal
a co bych s těma penězma prašivejma
penězma
a co bych s těma penězma dělal.

Já bych si koupil myši
já bych si koupil myši
já bych si koupil tři prašivý myši
já bych si koupil myši.

B31 *Na tý louce zelený*

G **D** **D7** **G**
Na tý louce zelený, pasou se tam jeleni,

C **G** **D**
pase je tam mysliveček v kamizolce

G
zelený, zelený,

C **G** **D**
pase je tam mysliveček v kamizolce

G
zelený.

Počkej na mě, má milá, zastřelím ti
jelena,

aby se ti zalíbila kamizolka zelená,
zelená,

aby se ti zalíbila kamizolka zelená.

Počkej na mě, mé srdce, zastřelím ti
zajíce,

aby se ti zalíbila myslivecká čepice,
čepice,

aby se ti zalíbila myslivecká čepice.

B32 *Nad stádem koní*

Buty

D **A** **Em G**
Nad stádem koní

Em G **D**
podkovy zvoní, zvoní,

D **A** **Em G**
Černý vůz vlečou,

Em G
a slzy tečou

D
a já volám:

A **Em G**
Tak neplač můj kamaráde,

Em G **D**
Náhoda je blbec, když krade,

A
Je tuhý jak vecka,

Em
a řeka ho splaví,

G
Máme ho rádi

C **G** **A D**
No tak co, tak co, tak co

D **A**
Vždycky si přál,

Em G
až bude popel,

Em G D
i s kytarou,

A
vodou ať plavou,

Em
jen žádný hotel,

G **D**
s křížkem nad hlavou

A
Až najdeš místo,

Em G
kde je ten pramen,

Em G D
a kámen, co praská,

A
budeš mít jisto,

Em
patří sem popel,

G
a každá láska,

C **G** **A D**
No tak co, tak co, tak co

A **Em G**
Nad stádem koní,

Em G **D**
podkovy zvoní, zvoní,

D **A** **Em G**
Černý vůz vlečou,

Em G
a slzy tečou

D
A já šeptám:

||: **D** **A** **G**
:|: Vysyp ten popel kamaráde,

D **A** **G**
do bílé vody, vo-dy,

D
Vyhasnul kotel,

A **Em**
a náhoda je,

G :|| (×3)
štěstí od podkovy

B33 *Nám se stalo něco překrásného*

*Lotrando a Zubejda
Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř*

C
Nám se stalo něco překrásného,
Am
nám se stalo něco divného,
G Em Am
našla dívka kluka nešťastného,
F C
zamilovala se do něho.

Jim se stalo něco překrásného,
jim se stalo něco divného,
našla dívka kluka nešťastného
zamilovala se do něho.

C
||:Já jsem ten nešťastník,

Am
já jsem ta slečna,

G
je z toho najednou

F G C :||
láska neskutečná. :||

Na světě mě pranic netěšilo,
teď mi přijde, že je bezvadný.
Mě se taky zdá, že je tu milo,
přibrála jsem kilo za dva dny.

Ptali se jí, proč si vyvolila
právě toho muže za muže,
řekla, že to způsobila síla,
která všechny síly přemůže.

Jim se stalo něco překrásného,
jim se stalo něco divného,
našla dívka kluka nešťastného,
zamilovala se do něho.

||:Já jsem ten nešťastník, (jim se stalo
něco překrásného)

já jsem ta slečna, (jim se stalo něco
divného)

je z toho najednou (našla dívka kluka
nešťastného)

láska neskutečná. (zamilovala se do
něho):|| (×3)

B34 *Nezacházej Slunce*

Žalman

G Am
Nezacházej slunce, nezacházej ještě,

D C D
já mám potěšení na dalekej cestě,

G Hm Em G Am
já mám potěšení - na dalekej

D G
ce - stě.

Já mám potěšení mezi hory doly,
||:žádněj neuvěří, co je mezi námi:||

Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
||:a ta musí trvat do smrti nejdelší:||

Trvej lásko trvej, nepřestávej trvat,
||:až budou skřivánci o půlnoci zpívat:||

Skřivánci zpívali, můj milý nepřišel,
||:on asi zapoměl nebo za jinou šel:||

Nezapoměl na mě, rodiče mu brání,
||:škoda naší lásky, škoda milování:||

B35 Niagara

Eduard Ingris

Na břehu **D** Niagary, stojí **A7** tulák starý,
na svou první lásku **D** vzpomíná.
Jak tam stáli spolu, **A7** dívali se dolů,
až jim **D** půlnoc spadla do klína.

A7
Teskně hučí Niagara,
D
teskně hučí do noci,
||: **D7** **G**
:komu vašeň v srdci hárá,
D **A7** **D** :||
tomu není pomoci :||

D **A7**
Střemhlav do propasti **A7** padá proud,
na něm vidím tebe **D** děvče plout,
||: **D7**
:škoda že ten přelud
G **D** **A7** **D** :||
krásný nelze obejmout:||

Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí,
i ten nejkrásnější jara květ
i ten kvítek jara vzala Niagára
ta jej nenavráti nikdy zpět.

Teskně hučí Niagara,
teskně hučí do noci,
||:komu vašeň v srdci hárá,
tomu není pomoci :||

B36 Píseň pro Kristýnku

Waldemar Matuška

G
Stejně voní **G** žluté květy šafránu,
D7
jako tvoje vlasy, **D7** Kristýnko,
Am7 **D7**
stejnou chuť **Am7** má vítr, co je po ránu,
Am7 **G**
jako tvoje **Am7** jméno, **G** Kristýnko,
G
stejnou **G** barvu, jako mívá oliva
G **H7**
mají tvoje **G** oči, **H7** Kristýnko,
C **G**
stejně **C** jako nouze mě to bolívá,
Am **D7** **G**
když ty **Am** nejsi se mnou, **D7** **G** Kristýnko.

Stejnou písni, jakou tlukou slavíci,
tluče tvoje srdce, Kristýnko,
tobě samo nebe slétlo do lící,
jak jsi krásná, moje Kristýnko.
Jak je hladké portugalské hedvábí,
hladší je tvá paže, Kristýnko,
žádná jiná na světě mně nevábí,
já chci jenom tebe, Kristýnko.

Tolik jasu žádná hvězda nemívá,
kolik je ho v tobě, Kristýnko,
tobě snad i v noci světla přebývá,
věnuj mi ho trochu, Kristýnko.
Hezčí nežli karafiát v zahradě,
hezčí je tvůj úsměv, Kristýnko,
mám tě rád a ostatní je nasnadě,
||:chci být navždy s tebou, Kristýnko.:||

B37 *Pocity*

Tomáš Klus

G D Em C

G
Z posledních pocitů **D**
Em
poskládám ještě jednu úžasnou chvíli. **C**

G
Je to tím, že jsi tu. **D**

Em
Možná tím, že kdysi jsme byli, **C**

G
ty a já, my dva, dvě nahý těla, **D**

Em
tak neříkej, že jinak jsi to chtěla. **C**

G
Tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic. **D** **Em** **C**

Stala ses' do noci, z ničeho nic, moje
platonická láska.

Unaven bezmocí, usínám vedle tebe,
něco ve mně praská.

A ranní probuzení a slova o štěstí,
neboj se, to nic není.

Pohled a okouzlení a prázdný náměstí
na znamení.

G
Jenže ty neslyšíš, jenže **D**
Em
ty neposloucháš. **C**

G
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš **D** **Em**
vidět. **C**

G
A druhejm závidíš **D** a v očích kapky **Em**
slaný vody. **C**

G
Zkus změnu, uvidíš. **D** Pak vítej do **Em**
svobody. **C**

Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu
mu utrhalí křídla.

A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.

Říkej si o mně, co chceš. Já jsem byl
odjakživa blázen.

Nevím, co nechápeš, ale vrať se na zem.

Jenže ty neslyšíš, jenže ty
neposloucháš.

Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš
vidět.

A druhejm závidíš a v očích kapky
slaný vody.

Zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do
svobody.

Z posledních pocitů
poskládám ještě jednu úžasnou chvíli.

Je to tím, že jsi tu.

Možná tím, že kdysi jsme byli,

ty a já, my dva, dvě nahý těla,

tak neříkej, že jinak jsi to chtěla.

Tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic.

B38 *Pod našima okny teče vodička*

G
Pod našima **C** okny **D** teče **G**
vodička,

D
napoj mně má milá, mého koníčka. **G**

||: **C**
:Já ho nenapojím, já se koně bojím, **D**

G
já se koně bojím, že jsem malička. **C** **D** **G** :||

Můj koníček vraný, ten nic nedělá,
jenom, když mu řekneš, že jsi má milá,

||: on jen hlavu sehne, ani se ti nehne,
ani se ti nehne, holka rozmilá. :||

Pod našima okny roste oliva,
pověz mně má milá, kdo k vám chodívá,

||: k nám žádný nechodí, k nám se každý
bojí,

k nám se každý bojí, že jsem chudobná.

:||

Pod našima okny roste růže květe

pověz mně má milá, proč tě mrzí svět

||: mně svět nic nemrzí, ale srdce bolí,

ale srdce bolí, plakala bych hned :||

B39 Popelky

Karel Černoš

C **F**
Kolik je v řádku not

Dm **G**
a kolik nad linkou být smí,

C **F**
kolik je dětských úst

Dm **G**
co zamkneš pralinkou, kdož ví

C **F** **Dm** **G**
a proč je táto v abecedě před el ká,

C **F** **Dm** **G**
a řekni táto, ale vážně, byla Popelka?

C **F** **Dm**
Proč si dívky rády hrajou na

G
velký?

C **F** **Dm** **G**
A pak pláčou jako malý Popelky?

F **G** **C**
Popel krásy, hrášek touhy není lék,

F **G** **C**
Přítom schází jeden pouhý oříšek.

F G C

Kolik je písku na poušti a kolik pouští
vede cest,

když éro zopouští co všechno sebou
musí nést,

může se táto malý změnit ve velký,
a řekni táto jsou dnes ještě Popelky?

Je to krásný hrát si věčně s otázkou,

Je krásný běžet dál I za láskou,

Věčně ptát se, běžet světem, řeknu
vám,

Proto fandím dětem a všem Popelkám.

B40 Povídej

Petr Novák

C **G**
Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než

C
já,

G **C**
Jestli když večer jdeš spát ti polibek dá

Em **F**
tak jako já, to už je dávno, tak

C **G** **C**
povídej, hej povídej

C **F** **Dm** **G**
Povídej nechal tě být, vždyť měl tě tak
rád

C **F** **Dm** **G**
Nebos ho nechala jít, když šel s jinou
spát

C **F** **Dm** **G**
tak jako mě, to už je dávno, tak
povídej, hej povídej

Em **C** **D**
Povídej, jestli se ti po mě stýská

F **C**
když jdeš večer spát

C **D**
Jestli když večer se blíká

F **C** **G**
nepřestala ses bát

C **F** **Dm** **G**
Povídej, ne já se nevrátím, jdi domů
spát

C **F** **Dm** **G**
Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát
jak jsem dal dřív, to už je dávno tak

C **F** **Dm** **G**
povídej, hej povídej

Em **F** **C**
povídej, povídej, povídej.

C
Házím tornu na svá záda,

G7
feldflašku a sumky,

navštívím dnes kamaráda

z železniční průmký,

C
vždyť je jaro, zapni si kšandy,

G7 **C**
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Vystupuji z vlaku
kterej mizí v dálce,
stojím v České Třebové
a všude kolem pražce,

vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Pohostil mě slivovicí,
představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce,

vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Provedl mě domem,
nikde kousek zdiva,
všude samej pražec,
jen Máňa byla živá,

vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Plakáty nás informují:
„Přijď pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují
rychlost, šmír a saze“,

vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

„Jestliže jsi labužník
a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu
na železničních pražcích“

vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

„Naučíš se skákat,
tak jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš
železniční pražec“,

vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Když má děvče z Třebové
rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu
železniční pražce,

vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

A když děti zlobí,
tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese
ani jeden pražec,

vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Před děvčaty z Třebové
chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec,
načež odvezli mě s kýlou,

vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Pamatuji pouze ještě
operační sál,
pak praštili mě pražcem
a já jsem tvrdě spal,
a bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj!

B42 Princezno moje ušmudlaná

O štěstí a kráse

D D D A7

A7 D G D G A
Princezno moje ušmudlaná není to mojí
D
vinou,

A D Hm D Em
že jsem tě zahlíd dnešního rána a už
A
nechci jinou.

A7 D G D G
Až budu ženatý až budeš vdaná, v
A D
mém srdci bude tvůj hrad.

||:A D Hm D Em
||:Princezno moje ušmudlaná já tě
A D :||
mám já tě mám rád:||

Princezno moje nitěnková, na chvíli
nech toho praní.

Já tě tu žádám znovu a znova staň se
mou paní

Nedělej drahoty pro krísta pána, honem
pojď za mně se vdát

||:Princezno moje ušmudlaná já tě mám
já tě mám rád:||

B43 Ráda se miluje

Karel Plíhal

Hm A D
Ráda se miluje, ráda jí,

G F#m Hm
ráda si jenom tak zpívá,

A D
vrabci se na plotě hádají,

G F#m Hm
kolik že času jí zbývá.

G D G
Než vítr dostrká k útesu tu její legrační
D F#
bá-rku

Hm A D G F#m
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen

Hm
další čárku.

Ráda se miluje, ráda jí,
ráda si jenom tak zpívá,
vrabci se na plotě hádají,
kolik že času jí zbývá.

Psáno je v nebeské režii, a to hned na
první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný
schránce.

Ráda se miluje, ráda jí,
ráda si jenom tak zpívá,
vrabci se na plotě hádají,
kolik že času jí zbývá.

Úplně na konci paseky, tam, kde se
ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její
podoba příští.

Ráda se miluje, ráda jí,
ráda si jenom tak zpívá,
vrabci se na plotě hádají,
kolik že času jí zbývá.

B45 Růže z Texasu

Waldemar Matuška

Jedu Vám večer stezkou dát koňům v
řece pít

v tom potkám holku hezkou až jsem
vám z koně slít.

Má kytku žlutých květů snad růží co já
vím?

Znám plno hezkejš ženskejš k světu
ale tahle hraje prim.

Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a
nebo s tou,

dej si říct, že kromě Texasu tyhle
růže nerostou.

Ať máš kolták nízko u pasu ať jsi
třeba zloděj stád

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád
mít už rád.

Řekla že tu žije v ranči je sama s tátou
svým
a hrozně ráda tančí teď zrovna nemá s
kým.

Tak já se klidně nabíd že půjdu s ní a
rád
a že se dám i zabít když si to bude přát.

Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a
nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže
nerostou.

Ať máš kolták nízko u pasu ať jsi
třeba zloděj stád
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád
mít už rád.

Hned si dala se mnou rande a přišla
přesně v půl
a dole teklo Rio Grande po něm měsíc
plul.

Když si to tak v hlavě srovnám co víc
jsem si moh přát
ona byla milá štíhlá, milá rovná zkrátka
akorát.

Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a
nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže
nerostou.

Ať máš kolták nízko u pasu ať jsi
třeba zloděj stád
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád
mít už rád.

Od těch dob svý stádo koní sem vodím
vždycky pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít
Když večer banjo ladím a zpívám si tu
svou
tak pořád v duchu hladím tu růži
voňavou

Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a
nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže
nerostou.

Ať máš kolták nízko u pasu ať jsi
třeba zloděj stád
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád
mít už rád.

B46 Sáro

Traband

Am Em F C
Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
F C F G
že tři andělé k nám přišli na oběd.
Am Em F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
F C F
mi chybí abych Tvoji duši mohl
G
rozumět?

Sbor kajících mnichů jde krajinou v
tichu,
a pro všechnu lidskou pýchu má jen
přezíravý smích.
A z prohraných válek se vojska domů
vrací,
však zbraně stále burácí, a bitva zuří v
nich.

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
že tři andělé Boží k nám přišli na
oběd.
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
mi chybí abych tvoji duši mohl
rozumět?

Vévoda v zámku čeká na balkóně,
až přivedou mu koně, a pak mává na
pozdrav.
A srdcová dáma má v každé ruce růže,
Tak snadno pohřbít může, sto
urozených hlav.

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
že tři andělé Boží k nám přišli na
oběd.
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
mi chybí abych tvoji duši mohl
rozumět?

Královnin šašek s pusou od povidel,
sbírá zbytky jídel, a myslí na útěk.
A v podzemí skrytí slepí alchymisté,
už objevili jistě, proti povinnosti lék.

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
že tři andělé k nám přišli na oběd.
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
Ti chybí abys mojí duši mohla
rozumět?

Páv pod tvým oknem zpívá sotva
procit,
o tajemstvích noci, ve tvých zahradách.
A já - potulný kejklíč, co svázali mu
ruce,
teď hraju o tvé srdce, a chci mít Tě
nadosah.

Am Em F C
Sáro, Sáro, pomalu a líně,
F C F
s hlavou na Tvém klíně chci se
G
probouzet.
F C F C
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno,
F C F G
a v poledne už možná bude jiný svět.
F C F C
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
F Dm Cmaj
Andělé k nám přišli na oběd.

B47 Sbohem lásko

Waldemar Matuška

Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,
zeleným údolím jsem si ji ved',
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak
říct,
když na řasách slzu má velkou jako
hrách.

Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě
jít, bude klid,
žádněj pláč už nespraví ty můj nohy
toulavý,
já tě vážně měl moc rád, co ti víc
můžu dát,
nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas
o dům dál.

A tak šel čas, a já se toulám dál,
v kolika údolích jsem takhle stál,
hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,
bůhví, co jsem to zač, že přináším všem
jenom pláč.

Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě
jít, bude klid,
žádněj pláč už nespraví ty můj nohy
toulavý,
já tě vážně měl moc rád, co ti víc
můžu dát,
nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o
dům dál.

Recitativ:

Já nevím, kde se to v člověku bere -
ten neklid, co ho tahá z místa na místo,
co ho nenechá, aby byl sám se sebou
spokojený jako většina ostatních, aby
se usadil, aby dělal jenom to, co se má,
a říkal jenom to, co se od něj čeká, já
prostě nemůžu zůstat na jednom místě,
nemůžu, opravdu, fakt.

Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě
jít, bude klid,
žádněj pláč už nespraví ty můj nohy
toulavý,
já tě vážně měl moc rád, co ti víc
můžu dát,
nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o
dům dál.

Hm V řece plavou bílý lístky

sedmikrásky někdo blízký

Em
druhému se ptá zda na něj

Hm **F#7** **Hm**
myslí, vzpomíná, má - nemá rád

Smutně plavou květy vodou
rozum pláče nad náhodou
nemá nemá řeko nemá
pospíchej ať nebolí to tak

H7
Chvíli si myslíš že svět ztratil tvar

Em
prostor se zúžil na má dáti - dal

A
jak mokrá sirka připadáš si zbytečná

D **F#7** **Hm**
jak zapálený trsy trav

Uchla kytka na kamenech
vezmi ji a v knížce nech ji
pro vzpomínku u básniček
ze kterých ti po večerech čet

Chvíli si myslíš že svět ztratil tvar
prostor se zúžil na má dáti - dal

jak zapálený trsy trav
jak mokrá sirka připadáš si zbytečná

V řece plavou bílý lístky
sedmikrásky někdo blízký
druhému se ptal zda na něj
myslí, vzpomíná, má - nemá rád.

B49 *Slib*

Roman Horák

Am Em Am Em D D4 D (×2)

Den šel už spát za horu vzdálenou

a léto voní nad trávou spálenou

a štětce vánků z nití červánků

snad namalují tvoji tvář.

Sevřel jsem dlaň a vešel do polí,
kráčel tou cestou, kde bolest přebolí,
kde slyším znova tvá tichá slova:

„Prosím, budeš mě mít až do smrti rád.“

Am G Em D
Slibuju, věř mi, můj svědek je Bůh,

Am G Em D
to přísahám s čistou tváří.

Am G Em D
Slibuju, věř mi, jsi zem a já pluh,

C D Am Em
ať nad tebou slunce září.

Am Em D D4 D

Am Em Am Em D D4 D

Kdy spálí žár zlou knihu osudů?
Není tak vzácná jak křídla holubů,
shodila masku, zradila lásku
v den, kdy mně tvůj táta psaní dal...

Lán obilí hladil mě na rukou
a slzy z mraků byly mou zárukou,
že ještě jednou tvá ústa řeknou:

„Prosím, budeš mě mít až do smrti rád.“

Slibuju, věř mi, můj svědek je Bůh,
to přísahám s čistou tváří.

Slibuju, věř mi, jsi zem a já pluh,
C D Am Em
ať nad tebou slunce září.

Am Em

C D Am Em
ať nad tebou, slunce září.

Am Em D

B50 *Slunce za hory*

D A
Slunce za hory zmizelo v dáli,

utichli ptáci, usíná háj.

Sedíme spolu šero nás halí,

písničko zazní a hudbo hraj.

:D A
:Vlevo a vpravo se kolíbáme,

Vlevo a vpravo se kolíbem. :D :

Slunce za hory zmizelo v dáli,
utichli ptáci, usíná háj.

Sedíme spolu šero nás halí,
písničko zazní a hudbo hraj.

:Dopředu nazad se kolíbáme,
dopředu nazad se kolíbem. :||

Slunce za hory zmizelo v dáli,
utichli ptáci, usíná háj.

Sedíme spolu šero nás halí,
písničko zazní a hudbo hraj.

:Nahoru dolů se kolíbáme,
nahoru dolů se kolíbem. :||

Slunce za hory zmizelo v dáli,
utichli ptáci, usíná háj.

Sedíme spolu šero nás halí,
písničko zazní a hudbo hraj.

:Kolem dokola se kolíbáme,
kolem dokola se kolíbem. :||

B51 *Studánka*

C
Když poprvé k čertově

G
studánce

C
Napít vody jsem šel

G **C**
V malovaném

G
Džbánku u studánky

C
Kukačku jsem slyšel

G
Volala

C
Holalatydyja

G
Holala kuku

G
Holalatydyja

C
Holala kuku

C
Holalatydyja

G
Holala kuku

G
Holalatydyja

C
Kukuku

B52 *Široký hluboký*

lidová

G **D** **G** **C** **G**
Široký, hluboký, ty vltavský tůně,

||:G **C** **D**
||:měl jsem já panenku, měl jsem já

G
panenku,

Em **D** **G** **||**
teď mi srdce stůně **||**

Měl jsem já panenku, měl jsem ji dvě
léta,

||:teď mi ji odvedli, teď mi ji odvedli.
po lásce je veta **||**

Co jsem se nachodil, co našlapal bláta

||:Přec jsem tě nedostal, přec jsem tě
nedostal

Má panenka zlatá. **||**

Co jsem se nachodil, našlapal kamení

||:Přec jsem tě nedostal, přec jsem tě
nedostal

Moje potěšení. **||**

B53 *Tak abyste to věděla*

Kdyby tisíc klarinetů
Jiří Suchý

Gm D7 Gm D7

Gm Cm
Marně si hlavu lámu

D7 Gm
proč muži většinou

Gm Cm
neradi vidí dámu

A7 D7
chladnou a nečinnou

Cm D7
Nedávno přišel ke mně

Cm A7 D7
sladkej a mile - j byl

Gm A7
A doopravdy jemně

D7 G
Jemně mě oslovil

G
Vy byste porád seděla

D7
a nevydala hlásku

D7
A to se přece nedělá

D7 G
a já vás varuju

G7 C
Tak abyste to věděla

Es7 G
tak já vám vyznám lásku

G F#7 F7 E7 A7
Tak ab-y st - e to věděla

D7 Gm
tak já vás miluju

D7 Gm D7

Já nemám ráda muže
kteří se vnucejou
Za prachy oni u žen
si štěstí kupujou
To nejsou muži pro mne
mě nejspíš získá si
ten který přijde skromně
a tiše prohlásí

Vy byste porád seděla
a nevydala hlásku
A to se přece nedělá
a já vás varuju
Tak abyste to věděla
tak já vám vyznám lásku
Tak aby ste to věděla
tak já vás miluju

Ten který přišel včera
do naší ulice
Za večerního šera
Byl hezkej velice
oči mu něžně planou
Jak se tak plaše ptá
a když mu řeknu ano
Tak tiše zašeptá

Vy byste porád seděla
a nevydala hlásku
A to se přece nedělá
a já vás varuju
Tak abyste to věděla
tak já vám vyznám lásku
Tak aby ste to věděla

D7 G
tak já-á-á-á-á vá-ás mí-íluju

D7 G
á dá dá já jaš ta dá

C F C Am
Míle a míle jsou cest které znám,

C F G
jdou trávou a ůbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
já na všech chci s vámi stát.
Proč ale blátem nás kázali vést
a špínou nám třísnilí šat.

F G C Am
To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,

F G C
ten vítr co právě začal vát.

Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží jež dál mohli kvést
spí v hlíně těch práchnivých blat.

To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr co právě začal vát.

Dejte mi stéblo a já budu rád
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát?

To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr co právě začal vát.

B55 *Toulavá*

Sebastian

Kapodastr 1

G **C**
On toužil, kroužil, bylo to tak
Em **D**
Tu holubici pouštím do oblak
G **C**
Přes matný stěny já vidím dál
Em **D**
Maluju to jako by jsme byli pár.

G **C**
A Ty víš, že sníš
G **D** **G**
Po kousku mojí duše jako šíp vystřelím
C **G D**
z kuše

Em **C** **G** **D**
Když mám nad hlavou píseň toulavou
Em **C** **G** **D**
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak
Em **C** **G**
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom
D
Ty a já
Em **C** **G**
To Ti přísahám, budem tam jen sami
D
dva.

On toužil, kroužil, bylo to tak
Tu holubici pouštím do oblak
Přes matný stěny já vidím dál
Maluju to jako by jsme byli pár

On toužil, kroužil, bylo to tak
Tu holubici pouštím do oblak
Přes matný stěny já vidím dál

Ale nemůžeš mě zachytit a jen se bát
Přece samotnou Tě tady nikdy
nenechám

Je to bezprostřední vášeň, chci Tě mít

Když mám nad hlavou píseň toulavou
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty
a já
To Ti přísahám, budem tam jen sami
dva

||:On toužil, kroužil, bylo to tak
Tu holubici pouštím do oblak
Přes matný stěny já vidím dál
Maluju to jako by jsme byli pár :|| (×4)

B56 Toulavej

Vojtech Križák Tomáško

Am Někdo z vás, kdo chutnal **G** dálku, jeden z

Am **E**
těch, co rozuměj,

Am **G**
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi

F **Am**
říkaj Toulavej.

Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí,
je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá
Toulavej.

F **G**
Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s

C
klukama stát,

F **G** **F**
na půdě celta se prachem stydí a

starý songy jsem

G **Am**
zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Někdy v noci je mi smutno. často
bejvám doma zlej,
malá daň za vaše „umí“, kterou splácí
Toulavej.

Každý měsíc jiná štace, čekáš kam tě
uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba
smutně, Toulavej.

Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s
klukama stát,
na půdě celta se prachem stydí a starý
songy jsem
zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Vím, že jednou někdo přijde, tiše
pískne, no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou a řeknou
vítej Toulavej.

Budou hvězdy, jako tenkrát, až mě v
očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen
Toulavej.

Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme
u cesty stát
vypráším celtu a můžu vám říct, že na
starý songy
si vzpomenu rád, vzpomenu rád

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z
těch, co rozuměj,
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi
říkaj Toulavej.

B57 Tramp

Jaromír Nohavica

C **G** **F**
Poněvadž nemám kanady a neznám

C
písně z FAM

F **C** **G** **C** **G**
hó hó hó a neznám písň z FAM

C **G** **F**
vyloučili mě z osady že prý jsem houby

C
tramp

F **C** **G** **C**
hó hó hó že prý jsem houby tramp

Napsali si do cancáku jen ať to každý ví
hó hó hó jen ať to každý ví
vyloučeny z řad čundráků ten frajer

libový
hó hó hó ten frajer libový

C **G** **Am** **F**
A já jsem ostuda traperů, já mám rád

C
operu,

G **C** **G**
já mám rád jazz, rock,

C **G** **Am** **F**
chodím po světě bez nože, to prý se

C
nemůže,

G **C** **C7**
to prý jsem cvok

F **C**
já jsem nikdy neplul na šífu a všem

D7
šerifům

G
jsem říkal „Bane, pane“

C **G** **Am** **F**
já jsem ostuda trempů, já když

C
chlempu

G **C**
tak v autokempu

A povídal mi frajer Joe jen žádný
legrácky

hó hó hó jen žádný legrácky
jinak chytneš na banjo čestný
čundrácký

hó hó hó a čestný čundrácký

A prý se můžu vrátit zpět až dám se do
cajku

hó hó hó až dám se do cajku
a odříkám jim nazpamět akordy na
vlajku

hó hó hó akordy na Vlajku

A já jsem ostuda traperů, já mám rád
operu,

já mám rád jazz, rock,
chodím po světě bez nože, to prý se
nemůže,

to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu a všem
šerifům

jsem říkal „Bane, pane“
já jsem ostuda trempů, já když
chlempu

tak v autokempu

A tak teď chodím po světě a mám
zaracha

hó hó hó a mám zaracha
Na vandr chodím k Markétě a dávám si
bacha

hó hó hó a dávám si bacha

Dokud se trampské úřady nepoučí z
chyb

hó hó hó a nepoučí z chyb
zpívám si to svý nevdí a zase bude líp
hó hó hó a zase bude líp

A já jsem ostuda traperů, já mám rád
operu,

já mám rád jazz, rock,
chodím po světě bez nože, to prý se
nemůže,

to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu a všem
šerifům

jsem říkal „Bane, pane“
já jsem ostuda trempů, já když
chlempu

G **C** **G** **C**
tak v autokempu, v tempu

B58 Třešně zrály

C **G7** **C**
Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Am** **F** **G7** **C**
sladký třešně zrály a teplej vítr vál.
G7 **Am** **Dm7** **G7**
A já k horám v dáli, Modrej m horám
C
v dáli,
E7 **Am** **F** **Dm7** **G7**
sluncem, který pá - lí, tou dobou stádo
C
hnal.

C **G7** **Am** **Dm7** **G7** **C**
Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Am** **Am7** **G7**
sladký třešně zrály a jak to bylo
C
dál.

Tam jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák
opodál.
A moc se na mne smála, zdálky už se
smála
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho
mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si jí
vzal.
Ať nechám ty své stáda, že léta pilně
střádá,
jen abych jí měl rád a žil s ní jako král.

Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Pokud je mi známo, já řek jenom:
„Dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál.
Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracey,
svoji malou Gracey a tý jsem srdce dal.“

Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Jó u tý skály, dál třešně zrály,
k Modrej m horám v dáli, teplej vítr vál.
A já od tý skály, od tý bílý skály,
sluncem který pálí, zas hnal svý stádo
dál.

Jó třešně zrály, u tý bílý skály,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý
stádo dál

B59 Tuhle rundu platím já

C **F** **C**
Já u maríny sloužil
C **F** **C**
a po mořích se ploužil
C **Em** **Dm7** **C**
a každej všivej oce - án
G7 **C**
se pro mě v louži zoužil.

||: **F** **C** **G7**
:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím
C ||
já :||

My s lodí jménem Bella
co do Šanghaje jela
my rok a půl stáli v Liverpoolu
nalitý jak děla.

||:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já:||
A jedna malá treska
moc milá a moc hezká
ta s kytkou v tlamě čeká na mě
možná ještě dneska.

||:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já:||
Pět let jsem pár svejch oudů
myl jenom v Golským proudu
snil o slečně než konečně
jsem stoup na rodnou hroudu.

||:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím
já:||(×4)

Já nemám jiný přání
než nechat vandrování
mít hospodu a pro vodu
už nikdy nebejt k mání.

||:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím
já:||(×4)

B60 Tulácký ráno

Brontosauri

Dm

Posvátný je mi každý ráno,

Am

Dm

když ze sna budí šumící les

a když se zvedám s písničkou známou

Am

a přezky chřestí o skalnatou

Dm

mez.

Dm

Tulácký ráno na kemp se snáší,

B

C

F

za chvíli půjdem toulat se dál

Dm

a vodou z říčky oheň se zháší,

B

C

Dm

tak zase půjdem toulat se dál.

Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakěj chcem svět.

Tulácký ráno na kemp se snáší,

za chvíli půjdem toulat se dál

a vodou z říčky oheň se zháší,

tak zase půjdem toulat se dál.

Posvátný je mi každé slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

||:Tulácký ráno na kemp se snáší,

za chvíli půjdem toulat se dál

a vodou z říčky oheň se zháší,

tak zase půjdem toulat se dál.:||

B61 Údolí krásných žab

Údolí krásných žab

D

Kam se všichni těší, kdo to ví?

A

D

I já to vím i ty to znáš.

Tam, kde čeká tábor stanový,

A7

D

ten přítel náš, ten přítel náš.

D

D7 G

Tam v dálce u starého mlýna

D

teče řeka líná,

A7

D

v měkké trávě záda nebolí.

D7

G

Tam hukot jezu i zpěv žabí

D

láká nás a vábí,

A7

D

tam je naše krásné údolí.

Pionýři tábor postaví,
s tím jak v něm žít si poradí.
Ožije i náhon bublavý,
o šťastný smích a o mládí.

Tam v dálce u starého mlýna

teče řeka líná,

v měkké trávě záda nebolí.

Tam hukot jezu i zpěv žabí

láká nás a vábí,

tam je naše krásné údolí.

Přidou chvíle her a soutěží,
kdo první byl, kdo poslední,
o to přece tolik neběží,
chcem šťastně žít, těch dvacet dní.

Tam v dálce u starého mlýna

teče řeka líná,

v měkké trávě záda nebolí.

Tam hukot jezu i zpěv žabí

láká nás a vábí.

tam je naše krásné údolí.

B62**Variace na renesanční
téma**

Vladimír Mišík

C G Am F D D

Dm Em7 Am Am7 Am6 Am

Am7 Am6 Am

Am F G Am (×6)

Am7 Am6 Am Am7 Am6

Am F G
Láska je jako večernice plující černouAm
oblohou,Am F G
zavřete dveře na petlice, zhasněte vAm
domě všechny svíce!Am F G
A opevněte svoje těla, vy, kterýmAm
srdce zkameněla.

C G Am F D D

Dm Em7 Am Am7 Am6 Am

Am7 Am6

Láska je jako krásná loď, která ztratila
kapitána,námořníkům se třesou ruce a bojí se, co
bude zrána,láska je jako bolest z probuzení a horké
ruce hvězd,||:které ti oknem do vězení květiny
sypou ze svatebních cest.:||

C G Am F D D

Dm Em7 Am Am7 Am6 Am

Am7 Am6

Láska je jako večernice plující černou
oblohou!||:Náš život hoří jako svíce a mrtví
milovat nemohou!:||

B63 *Včelín*

Čechomor

||:Am G Am G
||:Sousedovic Věra má jako žádná jiná
Am G Am Em
Viděl jsem ji včera máchat dole u
Am :||
včelína :||

||:Am
||:Dole dole dole dole
C
Dole dole dole
G
Hej dole dole dole
Am :||
Dole u včelína :||

||:Líčka jako růže máš, já tě musím
dostat
Nic ti nepomůže spát - skočím třeba do
sna:||

||:Dole dole dole dole
Dole dole dole
Hej dole dole dole
Dole u včelína:||

||:Ať v poledne radost má, slunko hezky
hřeje
Když se na mě podívá, dám jí co si
přeje:||

||:Dole dole dole dole
Dole dole dole
Hej dole dole dole
Dole u včelína:||

||:Líčka jako růže máš, zajdu k panu
králi
Ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali:||

||:Dole dole dole dole
Dole dole dole
Hej dole dole dole
Dole u včelína:||(×4)

B64 *Větre větríčku**S čerty nejsou žerty*

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C G Am F C G
Větre, větríčku, běžíš po poli,
||:C C7
||:pofoukej mi mou hlavičku,
F Fm
pofoukej mi mou hlavičku ať
C G C :||
ne-bo-lí - :||

Petře, Petříčku chlapče rozmilý,
||:my bychom se k sobě tolik,
my bychom se k sobě tolik hodili :||

Voda voděnka hladí oblázky,
||:takové je pohlazení,
takové je pohlazení od lásky :||

B65 Vím jedno oudolí

Princezna ze mlejna

C Vím jedno návrší zámek **F** nádhernej **C**

C z nejhezčích pohádek ho **F** znám

||: F
stavěnej z křišťálu

C
sahá k nebi pomálu

F G C :||
povětrí přijde k duhu princeznám.:

Bílý je lilium bílej krásnej sen

bílý je pravý hedvábí

||:jdu cestou necestou

za svou bílou nevěstou

jiná mě na tom světě nevábí.:

Vím jedno oudolí vím já pěkněj mlejn
dobře to v tomhle mlejně znám

||:bydlí tam panenka

vočí má jak pomměnka

jinou už na tom světě nehledám.:

Vím jedno oudolí vím já pěkněj mlejn
míří sem cesta s přívozem

||:jde cesta necesta

tady je má nevěsta

nerovná se jí žádná z princezen.:

Vím jedno oudolí vím já pěkněj mlejn
vedle nej rybník s rákosím

||:ta dívčí co ji znám

je má bíla princezna

tu si já vod pantáty vyprosím.:

B66 Voda voděnka

S čerty nejsou žerty

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C G Am F C G
Voda, voděnka, hladí oblázky,

||:C C7
takové je pohlazení,

F Fm C G C :||
takové je pohlazení od lásky :

Kdo se té vody jednou napije,

||:ten své srdce neuhlídá,

ten své srdce neuhlídá, ztratí je :

Větre, větríčku, běžíš po poli,

||:pofoukej mi mou hlavičku.

pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí :

Když se dvě srdce šťastně potkají,

||:na voděnce chladné ledy,

na voděnce chladné ledy pukají :

Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý,

||:co bychom se o samotě,

co bychom se o samotě trápili :

B67 *Zabili, zabili*

Balada pro banditu

D G Em G
Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
D G Em G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

D G
Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
D G
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
D G D
není, není tu.

Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
není, není tu.

Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
není, není tu.

Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

B68 *Zatančí*

Jaromír Nohavica

Am C G Am
Zatančí, má milá, zatančí pro mé oči,
C G Am
zatančí a vetkni nůž do mých zad,
C G Am
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na
Am
z skončí,
C G Am
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Zatančí, jako se okolo ohně tančí,
zatančí jako na vodě loď,
zatančí jako to slunce mezi pomerančí,
zatančí, a pak ke mně pojď.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má
prsá,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí buď.

Zatančí, jako se okolo ohně tančí,
zatančí jako na vodě loď,
zatančí jako to slunce mezi pomerančí,
zatančí, a pak ke mně pojď.

Nový den než začne, má milá, nežli
začne,
nový den než začne, nasyt' můj hlad,
zatančí, má milá, pro moje oči lačné,
zatančí a já budu ti hrát.

||:Zatančí, jako se okolo ohně tančí,
zatančí jako na vodě loď,
zatančí jako to slunce mezi pomerančí,
zatančí, a pak ke mně pojď :||

B69 *Zatímco se koupeš*

Jaromír Nohavica

Zatímco se **Hm** koupeš, **D** umýváš si záda,
G na největší **A7** loupež ve mně se střádá, **D**
Gdim tak, jako se **Hm** dáváš vodě,
Fdim vezmu si tě **A7** já, já - zloděj.

Už v tom vážně plavu, za stěnou z
umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

Nechej vodu vodou, **D** jen ať si klidně **G**
D teče,
chápej, že **Em** touha je touha a čas se **G**
pomalu vleče,
cigareta **Em** hasne, káva **G** stydne, krev se
D pění,
bylo by to krásné, **Em** kdyby srdce bylo
G klidné, ale ono není. **D**

Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z
rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvahu.

Nechej vodu vodou, jen ať si klidně
teče,
chápej, že touha je touha a čas se
pomalu vleče,
cigareta hasne, káva stydne, krev se
pění,
bylo by to krásné, kdyby srdce bylo
klidné, ale ono není, hm-hm
Em nebylo a **A7** není, hm-hm, zatímco se **Em**
D koupeš **A7**

B70 *Zpověď' (Stará kotva)*

Jiří Wabi Ryvola

C Můj život podle lodních řádů **E** **F** **Fm** běží.
C Od svého mládí **E** Johnny Whisky
Dm jsem. - **G7**
C Na jménu mém už dávno **E** nezáleží. **F** **Fm**
C Das vzal, odkud a **G7** z které **C** vísky jsem.

Jsem stará rezem zasviněná kotva,
zpuchřelé lano omotáno kol,
jsem chlap jenž podepsat se umí sotva
a denně ze mně táhne alkohol.

Po rodičích mých tážete se zkrátka,
jsem dítě lásky otec Jižní Kříž,
půlnoční tajfun to je moje matka,
tak nalej Johnny whisky, či snad spíš.

S Hornovým mysem říkáme si bratře,
kdejaký přístav tam já ženu mám,
tak Johnny nalej, ňák mi vyschlo v patře
a vůbec pane co se zpovídám.

Jsem stará rezem zasviněná kotva,
zpuchřelý lano omotáno kol,
jsem chlap jenž podepsat se umí sotva
a denně ze mně táhne alkohol.

B71 Zrcadla

Marien

Kapodastr 1

C **Dm**
V kalužích, po dešti umíněném,
G
zrcadlí se nebe a pouliční šed'
C **Em F**
Utonulá v moři anonymních tváří,
Am **D**
s pocuchanou vírou, jak Magdaléna
Máří,
C **Dm**
Špičkou boty lehounce ten chmurný
G **C C7**
obraz světa roztrhám.

C7 **F** **G**
Kdo zkouší stavět most mezi černou a
C
bílou,
C7 **F** **G** **C**
mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
C7 **F** **G**
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a
C
vírou,
Em **G**
narodil se v prázdném století.

Do větru jdou slova plná přání.
Není vůbec snadné hledat stejnou řeč
S večerem, když člověk cítí osamělost
Nemusí hned s lahví hrát si na dospělost
Spočítej si hvězdy a hned se najde cesta
kudy dál

Kdo zkouší stavět most mezi černou a
bílou,
mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a
vírou,
narodil se v prázdném století.

Na cestu nám ještě slunce svítí
Proč si lámat hlavu se ztrátou iluzí
Najdeme-li v sobě i pro druhé chvílku
Neskončila ještě doba romantických
snů

Znovu s moudrou hloupostí vracíme se
zpátky do lesů

||:Kdo zkouší stavět most mezi černou
a bílou,
mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a
vírou,
narodil se v prázdném století :||
Kdo zkouší stavět most mezi černou a
bílou

A A A E

A Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
D

F#m a můžou mě vést, až vyryju drápem
C#m

D staré medvědice do skály větrů
F#m

E4 Tvůj obličej.
E

Kraj otěhotněl, jak prvnička v máji,
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a příklušou blíž,
ke mně blíž.

D
A březí klisna

má oči jako Ty a sedlo z něhy,
F#m **E**

D
možná se jí stýská,

možná je zraněná a možná je Ty,
F#m **E**

D
všechno možná,

všechno možná bude lepší než dřív.
A

Let létavice mně do uší zpívá,
píseň panice, co z tváře Ti slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach,
co Ty víš.

Kraj indiánů mě úsvitem vítá
a ranní déšť mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, co můžu Ti říct,
můžu říct...

Jen to, že březí klisna
má oči jako Ty a sedlo z něhy,
možná se jí stýská,
možná je zraněná a možná je Ty,
všechno možná,
všechno možná bude lepší než dřív.

A březí klisna
má oči jako Ty a sedlo z něhy,
možná se jí stýská,
možná je zraněná a možná je Ty,
všechno možná,
všechno možná bude lepší než dřív.

B73 Zvedni na pozdrav

ruku

Radůza

Toho rána, kdy kapky rosy
z kalichu hor slunce lačně pilo,
nebe, které jak šperk orla nosí,
až k z se poklonilo.

Muž a kůň spolu pod tím nebem
zvolna klesají po úbočí,
a vědí, že svět je jenom jeden,
že se pro všechny stejně točí,
že se pro všechny stejně točí.

Zvedni na pozdrav ruku,
když přítel přichází
jsou věci, které nezvládneš sám.
Všechn smutek a bolest
snáze přechází,
když víš, tam za horou přítele
mám,
tam za horou přítele mám.

Tak muž a kůň setkali se s chlapcem,
jemuž osud vše co měl, vzal,
a možná na té křížovatce
jejich stezky spojil Velký Duch sám,
jejich stezky spojil Velký Duch sám.

||:Zvedni na pozdrav ruku, když přítel
přichází,
jsou věci, které nezvládneš sám.
Všechn smutek a bolest snáze
přechází,
když víš, tam za horou přítele mám,
tam za horou přítele mám. :||

Kdo je přítel, ten nenechá tě
bez vody v poušti, bez nože v lese
rád tě má i když dobře zná tě,
až bude zle, vždycky najdete se,
až bude zle, vždycky najdete se.

Zvedni na pozdrav ruku, když přítel
přichází,
jsou věci, které nezvládneš sám.
Všechn smutek a bolest snáze
přechází,
když víš, tam za horou přítele mám,
tam za horou přítele mám.
Hmmm, za horou přítele mám.

B74 *Želva*
Olympic

D G D G D G D G

D G D G
Ne moc snadno se želva po dně

D G D G
honí,

D G D G
velmi radno je plavat na dno za

D G D
ní.

A Hm
Potom počkej, až se zeptá na to, co

tě v mozku lechtá.

D G D G
Nic se neboj a vem si něco od

D G D G
ní.

Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou.
Jednu káď tam dám pro sebe, a pak
aspoň pět pro tebe.

Víš, má drahá a zbytek je pod vanou.

D A G D
Když si někdo pozor nedá,

A G D
jak se vlastně želva hledá,

G A
ona ho na něco nachytá,

G A A7
i když si to pozděj vyčítá.

Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměvse vytratí a to se mu
nevypatí.

Má se nebát želev a spousty vodní!

Když si někdo pozor nedá,
jak se vlastně želva hledá,
ona ho na něco nachytá,
i když si to pozděj vyčítá.

Nezařazené písně (C)

C75

Zafúkané
Fleret

||:Am A2 Am A2:|| (×4)

F F F F

Am A2 Am A2

Am A2 Am A2
Větr sněh zanésl z hor do polí,

Am C G Am
já idu přes kopce, přes údolí,

C G C
idu k tvejí dědině zatúlanej,

F C
cestičky sněhem sú

E Am F7maj Am E4sus
zafúkané.

Am C G C
Zafúkané, zafúkané

F C Dmi E
kolem mňa všecko je zafúkané

Am C G C
Zafúkané, zafúkané,

F C E Am
kolem mňa všecko je zafúkané

Em D G H7

Em D G H7 Em

Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

||:Ale zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané.:||

Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

||:Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané.:||

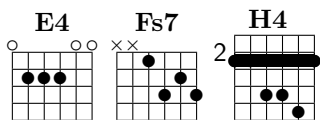
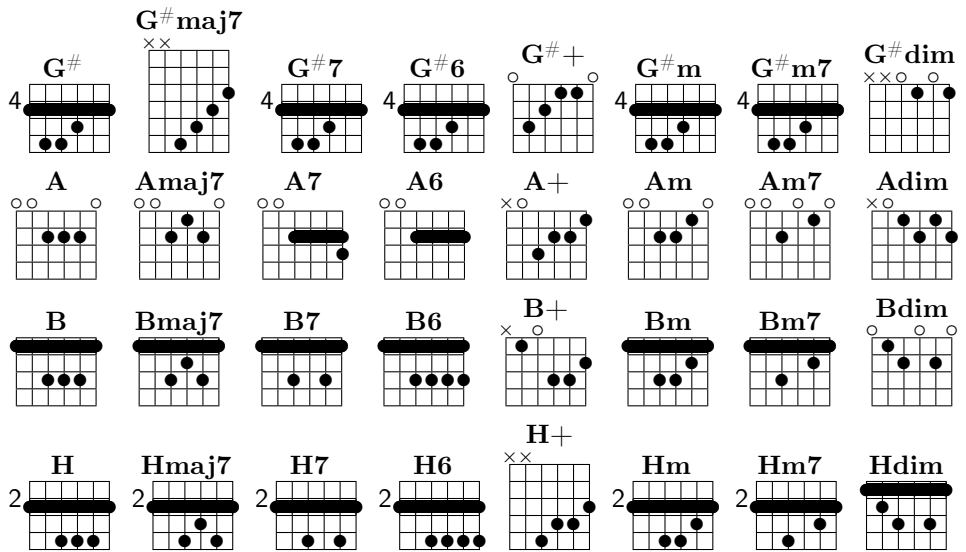
||:Em D G H7

Em D G H7 Em:|| (×4)

Přehled akordů

Kytara

C 	Cmaj7 	C7 	C6 	C+ 	Cm 	Cm7 	Cdim
C# 	C#maj7 	C#7 	C#6 	C#+ 	C#m 	C#m7 	C#dim
D 	Dmaj7 	D7 	D6 	D+ 	Dm 	Dm7 	Ddim
D# 	D#maj7 	D#7 	D#6 	D#+ 	D#m 	D#m7 	D#dim
E 	E:maj7 	E7 	E6 	E+ 	Em 	Em7 	Edim
F 	F:maj7 	F7 	F6 	F+ 	Fm 	Fm7 	Fdim
F# 	F#maj7 	F#7 	F#6 	F#+ 	F#m 	F#m7 	F#dim
G 	G:maj7 	G7 	G6 	G+ 	Gm 	Gm7 	Gdim

Tento zpěvník by nikdy nevznikl bez poznámek a připomínek spousty kamarádů. Tímto jim všem patří velký dík.

2019 - 2024, Štěpán Bořek